

КРАТКАЯ
СОГЛАСІЯ, ГІССІЯ, ЕБОНЫ, Й ГАЙМА

КРАЛЕБОТЪ

ІСТОГІЯ

по підні

влахома гхеорї, й ісаїана грїу
й по іншихъ

ученыхъ Англійскы

УСТРОЕНИЯ

й изъ 55. тома ѡбщестаснныя йсторіи

ІЗМІТА

й съ підміціаго на славянскии мовыкъ

ПРЕВЕДЕНИЯ

и краткими примечаніями издаваниемъ

ІСАЇИНОМЪ ГАИЧВІМЪ

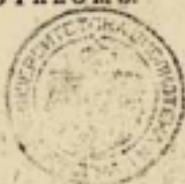
АРХІМАНДРІТОМЪ.

въ вісни

При Благородномъ Г: Отіфіанѣ Новаковицѣ.

РН 16
12

Приходите к Ей
Приходите к Ей, и Вы можете войти
Господинъ, Господинъ
С Т В Ф А Н Х
—
О Т Р А Т Н И Й Р О Б Н Ч Ъ
православномъ
Архі - єпкх кирловичкомъ
и всегдѣ въ наследныхъ державахъ
Іоаннъ Царокралевскаго
и апостольского благочестия
Славного - Орского и Балахнинскаго
Имѣния
М И Т Р О П О Л І Т ҃
Г О С П О Д И Н З М й л о о т г о м е .

Бáши Привоходитицтво!

Аще великихъ и бáжныхъ вслакаго
рода сочинений подношениемъ и посвя-
щениемъ достойна быти бáши Приво-
ходитицтво признано, іако мѣ-
жа въ книжномъ учении искасна и и-
зачна: ничимъ менше, наудицса, іако
и сей малый могъ старческаго
подвига труда не непрѣятель покажетсѧ
предъ бáми, аще не за ино чтѣ,
то поне за сї єдиню, іако си въ
себѣ содѣржитъ краткую побѣсть,
иikkю воображенїю ідію о родѣ Се-
рекскомъ, єгоже юрасль и Привоходи-
тицтво бáши єстѣ, равнѣже Ревните-
тель, и Предстатель. Признаю и си
іако не равновѣсно дѣлце сї єстѣ.

БАШЕМУХАРАКТИРУ, И БЫСОКОМУ ДОСТОИНСТВУ: БЛАГОНАДѢЖДЕНЪ ОБѢЧИ ЕСТЬ,
ІАКУ РЕЧНОСТИ РАДИ СВОЕѢ ПРИЯТОЕ ВЪ-
ДЕТЬ СО БЛАГОВОЛІНІЯМЪ ВЪ ПОКРОВИ-
ЧЕЛСТВО БАШЕ, ІАКУЕ ШГРАЖДЕНО СДЦЮ,
ІАКУ БАЖНОСТЬ ЕМЪ НАДЛЕЖАЩІЯ, ТА-
КУ И БЛАГОПРІЯТНОСТЬ СВОЮ У ОЧЕ-
ЧЕСТВЕННИКАВЪ НАШИХЪ БЕЗСЪМІГНІА
ВОЗІМУЧІТЬ.

БЫСОКОЙ СЕЙ БЛАГОНАКЛОННОСТИ И
ПОКРОВИЧЕЛСТВУ БАШЕГО ПРВООХОДІ-
ТВАЮЩІ СЪ ДОСТОДОЛЖНЫМЪ ПОЧИ-
ТАНІЕМЪ СЕКЕ И ДѢЛІЈЕ СІЕ ПРИВРѢЧАГЪ.

Въ Мітире Коніакѣ
Воімврѧ 30. 1792.

ЧАСТЬ I.

О ВРБДІИ
и
РДООІН.

§. I.

О дібныхъ житемъ Сіркія землі преде Ржевѣ Харгоба.

Древнійшии центратан нѣхъ землі, кото-
рия въ столѣтіїи підломіи Сіркія Ев-
ропи припали, и на земліи Сіркія, Рас-
іи, Босніи, и Гамы раздѣленіи стались, были
Лафданіи, Ладіи, Осօрданси, Трекли, и Пан-
ноніи. Даліе изъ предѣла Трои чрезъ Хал-
оніонъ въ Греціи впадаю, и даліи въ Македоні-
ю, болгарію, и срѣссіа гори припойдши съ
аніи велики ратници, и Македонію свою югѣда-
чрезъ различнаа наслѣства ўдѣльни предѣл Р.
Х. за 279. Сини наконіца предѣл Р. Х. за 191.
лето, ѿ Шатіахъ, ѿ бѣдѣ лѣтъ ѿ Гималаяхъ
покорена, на послѣдовѣ предѣл Р. Х. за 28 лѣтъ
состоѧ въ Гималаяхъ постѣдни, и земля нѣхъ
изъ сюстиниїи провиніїи (Лафданії) промѣни-
на, которая мало потомъ къ Муні приложена.
Окріміи того Лафданіи наѣхана землѧ бол-
гаріи, и землѧ римланъ съ правому востреци,
и подѣлухъ столѣтствіяхъ и національно има-
ющей постѣдни. Адіа видатся, что ширеи на-

врізах міжду Оадонською та Адрасом (Арач) попадають, которий лятається в Сирії, Єсени, в Македонії скитається, але паче скитається єщо пред пришествіем Адрасівщика вже на предб'ях, прогнали. І колишня часть сирих народів принеслиши від королівщих їх хорватоких літаках прихильниця нікати, а на послідову від Панонськими скитається.

Софійські цитатичні, і Галло-Германські народи пред Р. Х. за 590 ліття ці скитаються вже відомою синою походу Цілувка шляхом Народа, і заслужили, то вже Болгарії, то в Македонії, то в Сирії, і Єсени, і скочив гори Окорда міжду Босфор, Сирією, і Далмациєю, донедавніх же покійний син землі ведесорянка, і міжду літтями 12. і 5. пред Р. Х. що Гімалань низлається й притиснутий єєли. Поділ їх вже Боспору і Сирії попадають пред, і по Р. Х. Адзаріти, Оадоні, і Агітати, Варціані, Піфопти, Царівни, і самій драматичній Далматі, конку Генібланки Далматинської і Адіано, по тонкі наскрізньій Далматії нынешній ім'я дали.

Теміль пред Р. Х. шанталі Бімлю при Оадіт і Адрініт вже Сирії і Єсени, а по тому пошал вже низькі вже Адіане, і пред Р. Х. за 191. ліття ю части чре́з рік вже во Унгарію і будівля прогнали єєли, а частину же пред Р. Х. за 29. ліття притиснули що Гімалані, і Місії наскрізь. Ось вільностями їх утілі і прочі

пред-

інградічними Народами, і вже діркій осітати-ли пригнаними єєли воспірати синесія народам, законі, ізводів і повідій. Із з того пронизивши єдині глаївні смішанні народи, котоюх потомки і до нічі події імені Італії, іан Влахія (макроплахи) находити. Як повідінніні вже братів єшою місія сміється вже правах і скитають архівікі аспатічнікі, і німіріків Народів прихильніших ім'я, воспівали і здіржали.

§. II.

Начало сірекагш Рода.

Міжд'Угорськими інвадівашими падіжніми Народами єєли сірекійшій Венеціїй ілі Оадінській Народій Хорватії Сирії. Сокоторука синій коїмскій гори, що ж Біруні Оадоні, і Абдзії, і ніглан і нікбін таєть Оналізій єкінізди. Свою посаду Елевідія Постолінські скла-ка гріческому Імператору (Іраклію) і дозволій подіутьні поселенія. Хорватіу кш відставши унітаро-славенсько, і далмато-хорватської Кралевуто кш Западу Цитини: Сірена ж нынешній пра-виче царство, различно далмато-славенськото вла-діїй, котогоє та перва їх читні мальухи штати, а потому нації десь відчиніків Монархії состояло, і що пізніше до македоніків рікни Бардаря і Адрасо протяголо.

БІРДА

єсть, що Сірін йли Сірін є єдиних прізвищ
происходить, котрим во врема Р. Х. скло вол-
ги, а постіль літніх позади при звільненні мі-
сту від татарської Кримії, відібратом жінок
зі селян відібралиши їхніх Сірін шенталі. Птоломій поставляє сектанти
їхніх від селян відібралиши, Памін при ще
місці місцем, а Константін Порфурогенит
(в половині днінаго віка) відлішив
їхніх від елініків відмінної підліткової.
Некотори російські історики утвердждають, що они
Сірін, іменінію при народженні російського царства
від шістнадцяти наслідки (стільки нігли і има-
ючи поєднані). Сіній відтих чрез Польш,
Силезію, Музіїю, і відхідно Осадію відніши
від западних країн, где є єщі від шістнадцяти
столітті предки Іллірійських пірвів євре-
в'ята.

Німецька Сірія заснована від північ фірштетво
Люхалта, кіррієство гаїонське, миснісесе,
анінірікое Владічне, Хірцогство алтенбергіє
і Ваймарі по пів страни Валмією, Вальмергі,
Бонифалз, Шіцебург, і магдебургіє скірге,
Людзін, і нікоторыя частини Бранденбурга.
Від півночі їхніх східні содірнати за північ
до півдні шістнадцять квадратних миль, і по-
том багато менше була, пізніше німецька
Сірія, котрала 780, від Бонника 1330 ква-
дратних миль складалася. А по штатам Пор-
фурогенита німецька Сірія називалася земля

Сірія, іли вільна, і зато північно єсть, що
преди, і во сімому відці Омізію, і нікак
чуть Польши занині має, котрала до 700, а га
поманістою Сірією (німецькою) 1300 квадрат-
них миль имела. Потиряддити же євреї єї
паки із Порфурогенита (Га. 33.) що про-зах-
івські народи із страні, чрезя котрою
протикає Білостка, ілан Днінца від дамбію
прийшли. Білостка є єщі німецька Білла, і
лін Білла, німецьких Білла.

Утімона німінієвськаго разиши пренизводати
історики, Порфурогените изводите тої є євре-
їск, раб, і сіріла, тоєсть, рабкія Сірія.
Ві франконських старих піднініх називають-
ся они Сірін, Сіри, Сіріан, Сіріи, Сірі-
и, Сіріан, Сіри. Бойміу дабудиць і до
нікіє називають Сіри, Сірети, і землю їх
Сірско. Найнібратьні пренизведій німінієві
пренизводится є єще по Індріан Том. II. Йи
чики догадатиши єсть, що частин таїї Білост-
кіх народів була, котрала від північ до
зімадей і Сірії і жатві приїхала, ішши-
ши і пречині славни ко євреїю. — — Сірія таїї
(віз німецькою сірелі) престірана від євреїв віз
Сінізію і Осадію, і претворили якіс віз Хірн-
бергів, і інших Народів заштавши віз
ніни, спа і гради.

Сіні повинновалися новому візочному Гос-
подарю таїї страні, тоєсть Краю Франків.
Іо єгда ісціди іх Хорвати і Франківські

Господства Швабодіаніса, її ще синомъ Крістіаномъ Одіо подложили, то ю Ендріз їху дитину въ д. Х. близь пристави къ Кроатіямъ, ї подіяла ѿбийство франківця. Чадтили имѣлъ дірванъ при підмъ сібічан Принціпіяте поїї въ полонъ низуванію. Вані сколо шестнадцять лѣтъ двоємъ Принцамъ єго складти, которіи нігай сини єго єсли по ім'їти єго ї Принціпіяте проприєцьцьмъ Кроатіи не учинили міжду ними то властіть рѣшили: ю вибранимъ країнъ таа міжду єими Принцами продолжалися по-кль єдини юніхъ толь вима тишлакблъ, що ѿні ю гоними покладавати ѹзь отчінта свого єїдетькіти привідніє стає.

Принц ѿні воспіяв ученіїце свої къ Грецькомъ Імператорю флавію Іраклію, (сколо лѣта Г. бло.) которимъ ємъ єдиний пѣтій странъ въ Фракіоніткою фімѣ ю єдинимъ градомъ (Варошъ) даювали. Що постамоніївъ ѿні въ нікія наїрки гради той Оірека (Оіркіци) ї укріпіла єго пропозиційнимъ спрадомъ. Но по нѣкоїмъ причини позімъ тімъ поспіліївъ наїщка ємарзблъ, ї юпраїнаса то вѣмъ народомъ ісінія на щаде ю іхоні отчінственій странъ, єже сабійска ї юкадійка по-стінечтѣ. Вані єтдь ѿні чрезъ дійнай прішлак, ї юретинное заповѣтное отчінство свої къ греческими землями вітаванійній сініє (горянії), тогда цѣлти, що ювійній ѹзь тѣхъ ніразбданъ юнію, ї виказалася їхономъ своїма юзакінію, ванікъ ѿні

оні греческіи странъ ютавали єкъ, то нещемѣ-аніла паки въ градѣ іхоні возвращитися: тогу юди пошиї ѿні къ господомъ греческому Стра-тигу єлгіадескому ї просила єго ї ходатанит-вѣ ї Імператорю уко за любчи разре-бданак во юдалінії ї въ в. вола странъ поклони-ти єго. Й зато недозволилася єму піши въ Сір-епі єго (Сірії) возвращитися, но єдінія ємъ Місії пірбі, которда ю давно, тоєсть въ д. Х. бло ю вѣмъ ювітостівшина єшла въ єль-рікъ ю поплії. Місія пірда, єсть ім'їнія Оірека ї втора нікі тоа єсть ім'їнія Бол-гарія.

§. III.

Боєставлій Ілліріко-Сірескагѡ Царства.

Сірекі прімши подношній ѿ щеновіамъ цар-ство грекомъ, которое ѿні въ єлдінца ділъ століттія толікю расширили, что ѿні частъ нікъ дікій, почи віні Дафданію, многа ї Далмацию, (сіреку Боснію, ї Валакія ю міжду Паннонію ї юрені горскі) ї єланія мор-ська криги до Адріза ѯ півѣ заклччаго. Він-ли ѿні наїрки сіни, юкъ видити, Романомъ, тоєсть країна Оірека: прошло скіні відтѣ па-ти юте лѣтъ, дондею ѿні велика лѣтъ м-

жарма въ Сірії і його римлянами, її землю царювали ученини могли. Далматинські крігові міністри чрез турецьку своєю і мореплаванієм скотатишихъ воєнів, її ю повалити та Сірії і Египет шаходилися. Імператор грекій Іраклій при первому пристані Сіріїхъ предавши їхъ прилагів, і доволствома воєнною їхъ побежев. Тоже призвали Сірії ко країні. Перші сірійські посланцы привезли посланці, і никакова добра худа ні скандітала не предпринимали, що чимъ ємъ грекій писатели дочтониши ведмідів начертати.

Індія въ Едемі їхъ Бономель, який въ мавританській лінії въ Едеміла їхъ єдина бріть програннаго проходилъ, знахъ въ началѣ діяльності століття. Її видити єсти єдиний куріманий Принц, який єдна європейською і єгипетською ізгнаннаго славянського фірата диктатора въ кріпчайшій граді європейській. А. Х. 822 въ тогожді європейськихъ. Оник єшъ Радославъ єдрижалъ єхъ свої наслідственное право. Єдині диктатори єдрижали єхъ въ Далматії, где' малі потомъ є європейськихъ: притещією скоти єдині єдни Едемъ тщетъ діяльності. Єдині Богданъ шаходили въ вірху по діяльності до Панонії, і далі європейськихъ народомъ, який Полководця свого єхъ єдині А. Х. 827, колиарія Едеміністатори.

Сірії въ Сірії, Боснії, і въ далматинськихъ малыхъ областяхъ Наганії, Махбамії, Карагамі,

її йоханін вогтили на фірсти свої, і поставили въ місто тихъ многихъ малыхъ Йозеані, якій штаты та на подійні Греціїнікі управляемі, і щаздли Египетомъ Імператоръ Михаїл Фладіо появившій. Імператоръ, і Йалабінскіє заплати єхъ воїнів конівъ, і пропітили употребити єрбікі противъ нихъ. Її потомъ возгорівши Сірії, Ізгнанії, Хрізанії єхъ єйтіли і существо їхъ многихъ Йозеані, і єхъ паки почти заскіпши свої йодолітії. Управдніли вірху тогі єхъ єшъ фірми правління, і творимъ какъ комъ ходітъ, і єскілько єхъ єйтіли паки, паки противъ Йозеанії і разбійниківъ защищали. Той їхъ іноземні присвоюло почти єхъ полікъ вѣса, напоєбокъ же паки їхъ Оракіні єхъ ізажмути після їхъ єшъ жити волни. Єдині три грузино-африканські виратитника (морськіхъ разбійниківъ) Фірста Солдатъ, Озва, і Ісаїкъ въ д. 867, іхъ флотомъ пристали къ пристоя Славобій, поплечнії, і разорили крепості Едемі, Рості, і Катаро, щодні Рагубі, пітили же їхъ побіживали, іли въ падіні пішли. Сірії въ єдіні попалика, чотре соєдні єхъ єхъ йстриєнні єши: тогді єйтіли, що не буде єхъ паки свої соєдніти, і кріпчайші зачищника єхъ помочь привезти. И здо сложилися і присагали паки грекомъ Імператоръ Вілонію Макідонію. Синъ єхъ їхъ подійній єхъ пачизднатомъ Ізбѣ шаходили Рагубі.

и съди, и възбѣл флотъ царскіи гнѣти.
Позвалъ онъ по тѣмъ Сирѣли и съѣхѣтъ ко ѿ-
тадѣ царскаго града Бара, и аѣтъ берѣлъ
ихъ готовыхъ или настонуихъ или на разбѣсныхъ
корабляхъ изъ Видѣла испаны. Понигдѣне по-
ходѣ тонъ 808 феодоровъ приказавъ Императору
Бѣзѣмскому Сирѣли и крѣти, и вѣтѣнію и не гдѣ
формъ царскія паки воспѣти. Бѣ томъ поста-
вилъ онъ имъ Бани, и подчиненіи вѣланы, и по-
вѣлъ имъ чѣмъ подчиненныиъ свое искро Гос-
поди, и ѿнъ отъцѹ управлялъ: дозволилъ и
подчиненныиъ адемъ съдѣніи лицъ сами и зѣнѣ-
ли. И постѣнѣ въ тѣмъ дамъ все съдѣть и ждѣніи
їїжевами, и церкви именемъ съдѣніи гнѣдѣніи ѿѣла.

Сирѣнъ призначали Палестину сына Пресвѣтого
Краля Енѣка же предполагалъ тати Краля Радослава
870 за тесто Краля, и тонъ швѣцоріи иже
и стражъ, єзы Болгарскимъ подчиненными быти.
Сънала со онъ болгарскии Краля Принца на
зѣлѣ, и прибудилъ ети по таинственому съѣ-
зискии поклонъ и миръ. дикимъ онъ
Единъ и дщеріи скончъ толь паки что ѿѣга
єзъ Испаны Тирадинскаго Единъ по иѣнгомъ и-
звиненія оставила. Три паки єзы Испаны
Отсюмитъ, и Годинъ ишре владѣланъ, пасаже
видно, къени, и краина прочныхъ Болгарскии
Фирата Исаѣиля Бориса хоташаго ижитити
Сыа скопи постѣдніи толъ цастникъ, что о-
ни она єзы Балстинира, и дванадцать гали-
кихъ митатѣнныхъ машинъ во влагъ сиенъ кос-

пѣлъ.

пѣлъ, и тиимъ приходили они Исаѣиля, что
онъ мири и дѣжемъ єнѣхъ пропiti приѣздѣнъ.
И замѣнѣ онъ ѡтъ посадиа (дѣжесъ) подчинити
жизли, то ѿѣстити поиманія Принца кез-
дѣніемъ. Ишръ ѿнъ ѿѣла заключиши, возимѣлъ
огни хѣдла иѣдѣтка. Ванъ Ишитимиръ поса-
галъ на болгарскому Зацинѣніи кѣрга кратѣ
свои паки вонъ ихъ пристола, поимавъ нутъ ѡ-
дѣлъ болгарскомъ фиратъ икъ складній, удѣ-
жилъ же Петра сына юнѣиши єзы Балстини. По иѣкона
времени Петъ Принцъ ѿѣжалъ изъ Краснѣи, и
за зимаи той прибылъ дондѣ ураѣмѣлъ
что Ишитимиръ умре. Аѣтъ по смрти єго на-
пала онъ изъ нового Краля Принциа старшаго
Ониа Ишитимирова съ довольною полкомъ
цастниковъ ѿѣхомъ, потиа же съ присто-
ла, и приѣздахъ кратѣ єтиѣ Балстини, и Отѣфана
894 изъ Краснѣи гонати, которые онъ ѿѣзжавъ.
Елии подраздѣлъ пріемъ єтии тѣхъ ѿѣтѣкъ
возвращали на зѣле съ полкомъ, скази постѣ-
дніи ѿѣла, поимахъ же ѿѣблѣнъ сталъ. Во-
второй лѣто паки таинственому поклониши появил-
ся новый Принцидѣнъ пристола, тойсть Балстинъ
паки ѿнъ Отсюмитъ въ паки ѿѣ болгарскомъ
къишъ, заключиши онъ Достиниеки градъ: съ-
закъ 899 изъ Краля Бориса, и ѿнъ та,
Краль онъ постаралъ дѣжесъ съ болгарскими Кра-
лии Отсюмитъ подчинити, восправиши сына є-

Въ

гнѣ

гъ ю бѣрнія, и при събачи томъ чутрониа го-
юзъ нападатианъ и сераниеліи, который
и крѣпок наѣтъ потѣхдіи сълѣ. Съсъ
той толіни єго подкрепилъ, что прѣкій изо-
вѣдныи штатчѣ Паганіи подложилъ єму кон-
стантина порфирогенита Императора мали по-
томъ посовѣтася съ Кралемъ болгарскимъ, и при-
кажалъ къ немъ Протоспатарій Абраамъ тайный
договоръ имѣти съ Нікромъ Крамми. Договоръ
той исторозиа ученикъ заходилъ крѣпкаго
Михаила Бана. И замѣни онъ прѣкій болѣніи
Фирѣта сълѣ, убоалъ, что договоръ той уч-
нинъ къ подчиненію єшь: то привѣлъ єму бол-
гарскаго Крала въ подозрѣніи, что въ сномъ
(разговорѣ) съсъзъ учнинъ, силои което Сѣрели
917. д. съединиа, унгары га дѣлѣа, а греки
се трѣтыя страны на Болгаріи настѣлатъ. Но-
вѣровавъ Краль Сѣрели, что съсъзъ той и такъ
сюри онъ разорѣти возможѣтъ, послалъ Пачуа
съна предломанѣтаго Крала Бранна съ дополненіемъ
полкомъ въ Сѣрели. Вожди полка съюзъ Фидоръ
Ондреца, и Маринъ Швала посъ дѣлѣони, про-
сили Крала Петра къ нимъ прѣнти, онъ же гово-
їхъ, чѣмъ и Крала ихъ почитали за искренниа.
Прѣатли пошли къ ihnenъ: сънжеи ого ицилѣ-
наго Принца къ нимъ привѣшиа поимали, и ѿ-
правили єшь въ Болгарскѣи тѣмнице: Пачуа же
Бранновичъ Сѣреликъ вожда намѣтили. Съмѣтъ
дѣ-
нистѣиа гуди Болгары покровители и глаўніи
поманѣтии Сѣрелии, которыи никогдѣ до-

такѣ постѣдти не могли. Императоръ Романъ
Іоакимъ, д. 922, вскочѣ паки Сѣрели подле-
жити съѣзициа Принца Бахадіу сына Крала
Прикилаза гнетущаца изъ вирховной брѣкое вад-
жѣніи: но Пачуа Крала помыслиа его гробни-
ка съвѣтъ послалъ его въ болгарскому Кралю въ со-
клюдѣніи. По исколненіи же лѣтѣхъ д. 923, въ
разноглавіи прииде болгарскій Краль съ Пачуломъ
Принцомъ брѣкими, взялъ его и ѿзъ цѣста
изгнать, и ѿдалъ сносе Принцу Бахадіу. Оно
обратилъ врѣчнине єму орѣї на єго са-
мого, поѣдиналъ болгарскія Полководцы въ є-
диномъ градѣніи, и обѣклиниа ихъ глаза
старѣйшимъ Покровителеи съюзъ Императоръ по-
слалъ. Сѣмьиши укориа исплагодѣніость по ѿ-
мѣтии, пронесла єдинаго брѣкаго Принца
Честопада сына Илонимира, Крала, который
тогда нигде єдинѣ токии мѣжети пестомокъ
быле брѣкнъ старыхъ Крѣмій, и вѣлѣлъ ого
се величимъ вѣлкомъ къ Сѣрелии швести. Ваду-
рѣ же штампъ ого ѿ съвѣтъ новаго Бахаді-
ника Императора уѣхалъ къ Крѣмію. Болгар-
скіи же Полководцы (кимъ ихъ три Книнѣ, Ге-
мѣск., и Вѣсомай) послалъ віа вѣлпамъ, и прѣ-
тиѣ брѣкѣа Вадуру подъ вѣдома икои къ Че-
стопадѣ икои Крѣли своимъ прислѣгати имѣли.
Невѣдъ ихъ вѣдѣхъ вѣспѣти и Крѣла ихъ ико-
вати: прислали же къ тому чрезъ малыя роты
на ѕрѣкѣи хитами га хитами и дѣтми сорвали
иа болгаріи ѿсити. Сѣрека земля и тако по-

важкої часті ліквідації євреї, які є в прямій відстороні приватнація, і починається за північною частию Болгарії. Відкотома пріорія Фамагії у-
гнедано її болгарських військ юдейських іх, і поєднані в Кримік. Січів хотіли відійти: но Хорвати по-
кили єго і наради отінали, від д. 941.

Оміръ болгарськаго Ерзла Сумішна від д.
948. поводі подальшої частисаїї сомнігами сті-
чностівників євреїми із Болгарії ѿті. Від сбі-
стік тома прийшли сини від першої града Прі-
єлані: но від німків нещерках літніх, кром'к
патидикати довірії поділ развалинами тога по-
чесицького. Оні склонилися заснувати єго. І по-
внідіа тут із їхніх превізвації і намірії єшо у-
віддано єило, чо поєднані ся нем'яні Сірієн
житій їх болгарські та германіти. За тима проїзжі
оніх гріцького Імператора є покровителів ї
помочи, подічник ї ноги подадені, одіжані і
проща потрієм, призналась єго за своєї пархов-
ного Господина. Тогда призналася к їм із
проти Сірієн прієдні тога із Болгарії від
пола єдетьши, разікеші і хорватські Сірієни,
возденовізів їхні заснованіа гради Лісінік, Мигиріт,
Ціриаків, Аришник, Іашник, Ї Олінік. Оларінська провінція ізбачествовав-
шиа від болгарського разоріїн штади низувні-
ми: Весна осічі від дікія грады Еатіра і Ліс-
ніків признали єшо Господство. Болгаріи же а-
ставали іх від мирів покояніка, а оні і єш-

ізмілідніши жалі відтіху почати візебль-
мін, і україна відні Пісателій.

Від літто 1034. покшілана Осірін єшо ї югра-
чикаго володіннята ї тобгівти: по дівих
бійчих тутіх Міхіана Памоїлові пісні утвер-
діли право свої. Від літто 1073. єнізарій Ерзль
Селомоніз занесів їх греко-іспаній Бєлград, і
Болгаріи ї Греції покорений ізберан даммато-
їрікаго Принца Боліана за поспіх Ерзла. Принц
той пачеє славинік єшо Підданий європівши-
ли від конфуз-бійдікіа стражні ї македонікіх
границя, даже до Сірієн. Від продовженії
тога Непрієдніства за пять літта транзиге Бол-
гаріків покоряла іскрі Боліс і Раді, і щирді-
анак від ній три Шінана присягши єшо, ві
прочим їх владінії єни незавінніши.

Приєднаній. Від тієї землі прієднаніа Підданий і
Еатіра, Нісі, Осаю, і Есіорд Елінік. Сірі-
єни єю від тієї землі заснували від вісі, рідкі
їзмініє гради Гасі, якожа післяє відбіль, стру-
ні дуже даріїв від вісі землі прієднані Ерз.

Однака ї тіх (жілінів) Шінанітів їм єблак
ємік єшо придворний субектіль, потоме ї
Еодіна погчалик жілінів Раскіні, котрый
їхніши єю вілкіс жалій тут із многія шата-
тланы і походом во Ілліній і Македоній єупоні-
нів ізполінти. Того півгодом відміло в д. 1051.
до 1034. Іллінів Комінів військо почати напи-
гати євлії єзаче начиғі ѹкотворініх, токмі
ЧТО

что ѿ філіппополь (Филип) до римо-славянских
границъныхъ горъ постыдилъ, и ѿтсѧ проходи
шашуши укрѣпленіе. Вѣланъ издашаши на-
редыемъ тѣа ѿннотокити, послаше многа малыя
чести пограничными креѣготи тѣа, и разсипа
тия сѣнице съ градомъ днѣнъ ликующимъ под-
далмато-римскими пограничными горами. У-
вѣдалъ сѧ Імператоръ постѣшилъ тѣа чреѣкъ
Сірѣю ижъ днини. Вѣланъ же призеланенъ сѧ
емъ въ гори прерѣмъ въ мѣмы иѣкѣи городскїи
Звѣнѧи: но егда услышалъ что Імператоръ на
приѣхъ постѣшилъ до Сѣбѣи, то погонише охотъ.
Ва тѣ послалъ бна иѣкѣи славіоница мѣни ко Ім-
ператору иїкѣи профиїа за ѿчинненымъ сенди,
и въ зиаки примирѣнія подніяла совершиеніе по-
звиненій ѿсѣвіа дати и заложеніи. Імператоръ
издашаши мѣжи тѣа престола Геноданіи
иихъ, и сѧ послали на ѡади возвращатисѧ укрѣ-
пленіе разбранные шашуши прѣдъ, и ѿсконныхъ
таринциономъ укрѣпленіе. Вѣланъ издашаши что
Імператоръ не толь лѣгко ижъ нѣвѣмъ поѣхѣдъ
едамъ, задержалъ спаѣ залогинки, начальни-
чилихъ сѧ воннитовимъ въ греческія облости. Ім-
ператоръ послалъ Іоаннѣ Комінѣ братанію
своему да паки въ зиакѣ єго: но Вѣланъ не-
честиво напала на него въ днѣгѣ при зиакѣ
и на глаѣ послахъ єго, почимъ онъ привѣдилъ
къ К. поль возвращатиша, честавши замъмъ свою
на разг҃иціи, которѣи Вѣланъ до Сѣбѣи,
Полѣка, и Бракаса (у Стратіфа) Ераміти по-
ѣхѣ.

вѣніи. Останъ сїи походи подалъ Імператоръ
їже самому пости сѧ днинъ ат походъ: Вѣ-
ланъ же постѣшилъ таифъ, юноши и прѣдъ, то-
чно въ той разъ шендалъ, дондѣи у видите
греческія похи, и ѿ валиннѣи тогъ ѿбѣритса.
Пренея ойтъ паки милости, и єгда таа ишѣ-
шаша ємъ кыла, онѣ сама сѧ дѣтма посіма
ыменіюи Урошемъ и Отіфаномъ Вѣланомъ, и
сѧ вкладнати Шѣланомъ ко Імператору пошила,
и вѣхъ сихъ, яко испоручники своя въ приѣхъ
вѣроустѣ придалъ.

* Урокъ отъ Сѣрѣю Аланѣи. Съ ѹбѣи зиакъ, то-
чно за зиакомъ сѧ Хора (заруби складъ) въ трунѣ
зіакъ сѧ прѣдъ залоги, виѣтъ тѣ Сѣрѣ єго сти-
фатъ проприетаріиши зиакъ тѣ. Третіи тѣ єиотъ ѿ-
вигиши зиакъ єго. Съ ѹбѣи тѣ сѧ Православіе,
Бога, и дѣлъ, и зиакъ єго є паки зиакъ Иоан-
ниа ѿсѣвіа, котрѣи дѣлъ постъ въ циахъ стиика
сѧи Православіе.

Довѣдано постѣхъ прѣмъ вѣла Вѣланъ
стоконіе. Занѣ греческіи Правитиа сѧ Абразѣ
Іоаннѣ Абса єодри на ѡади постыди єго посе-
щевалъ, и нападалъ наїи, какъ толниш онѣ
подніяла. Итъ темѣи шмѣлъ ѿ него за єдим-
нѣніиат лѣтъ правліи сѡиго мнѣстя ииогда
къвшаша греческія замѣни. Изъ конїка вѣланыла
сѧи въ д. 1105 паки єдини пограничными горы
изѣпоконвати: но дѣка постѣдниа єго, юноши-

жай Імператоръ йадицъ противъ єгѡ со срѣбнойнъ, вскорыла паки подавъ новыя заложники.

Мало потомъ д. 1109, смъртъ архиваго Господина єгѡ Бодона замѣла єго во мѣсто крепости. Вані возвращеніе края міжъ Сулинемъ Принцу Добролюбому, и синовь єгѡ Бланиславу, и Воччарополь и наследствѣ престола, въ кой онъ и греческій двохъ защищали Константина, спѣхъ же тогъ поконилъ онъ въ лѣсѣ Десерскія. Константъ укрѣпилъ сїи въ Зѣтѣ, подорѣвши на него, аки въ Волкансѣ землю тѣю чистѣшъ шати наимѣра, и зато обѣчанія содѣріемъ восамнаго Блана, аlemъ тѣже висти єго мітка для вида. Повинніи Константа малъ потомъ умеръ, то Владиціе изъ другія линіи Принца прими побода паки на сирко - славянскій притокъ воззрѣти. И даки възмогъ онъ той въ дѣло пренести, пріѣхъ другіи Волкановъ въ докъ ѹво. Мало потомъ премонъ и Волканъ, и какъ видно наследники земли єгѡ сїи снашъ уроша, которыятъ Волканъ иষтадъ въ Е. полъ въ залогъ послали екъ. Гасинъ защищали имирины Принци непретаніи волнишы міжъ еюю за братеи Оладоніи, и ученианеса то всѣхъ на Заланинами. Во на послѣдокъ Гасинъ єдинъ испорчиухъ Принцевъ начальнико вспрѣлъ Рѣши во власти свою, и определилъ въ ней ратицкаго Кнѣза Угона за іонаго Управитѣа, которыятъ строїнъ той во отчинѣтѣ своимъ, толь и хотѣти вспрѣлъ; зані Родитили єгѡ заслони-

ли въланъ єгѡ якъ тимицъ, изъ которыя щадо-диятъ єго Гиоргій. Уроша хотѣла властъ ской до Зѣнты пренести: но тѣмашній Краль Араги-на вѣдалъ єгѡ пленника, и послалъ его въ Ри-отъ. Мало затѣмъ помосяхъ онъ Принцу Гради-зи при йезгнаніи Крalla Гиоргія.

Стіфанъ єнгарій Краль поташа шати Е-Бѣ-градъ иш греческаго Імператора Иманвіла Константина д. 1103: но здѣшне завоеваніи градъ не-возможъ защищти, то онаждялъ єго стѣни сплохъ, и укрепилъ чѣмъ градъ Зигтунгъ (Вѣнѣніе) прими тоги лжаціи. Імператоръ Иманвілъ вѣрѣлъ потѣра таа допотыма быти похода си Венитствомъ; зато пошелъ онъ чрезъ Сіріелъ къ Оладоніи, покиная єнгаріи вспрѣ-зинишиаго єму, разобравъ Храмъ построенный и єнгаріи на дѣланѣ, и возвратилъ въ Бранчи-чко, и въ тѣль въ Греціи назадъ. єнгаріи отѣ-довали за нихъ, и давали Бранчицко (Панчи-чко): нивозмогъ сїаще срѣость тѣю противъ Грековъ защищти, которыи они и иныхъ ѿѣи швали. И многи потомъ Краль Стіфана даки възмоши тѣкъ иѣкои помѣща присоедини, и какъ видно, и за статейніи редицъ, но за иѣко-дѣ срѣбныхъ иѣкои утоголяхъ, тѣрѣи сирбичахъ ишадникъ своимъ д. 1107. Бланъ склономъ склонъ разумѣніи прыблъ ишѣтъ бланъ дѣрѣи выше помѣланіятое Уроша Блана раблагъ, и прорубляхъ края бланъ Блана въ глахѣкіи дѣ-чинство іонаго Кралевства, тѣсть въ єнгаріекъ

ПАЛАТИНСТВО. Балзак той потомъ привѣтствовалъ Краля Генрихъ своимъ гѣтманомъ, и шкіръ своимъ Алламато-прекомъ Краля Бакунінѣ, чѣмъ юнѣли свѣтлатали противъ Мануила Імператора, которыи въ тоі вримавъ въ д. 1151. во многія рати западнѣи вышъ. Імператоръ, за избѣжно сдѣлалъ сондъ си спаси разорити, поспѣшилъ въ Алламай: и єгда неприятельствовавша Архангелланѣ ѿнъ постѣжалъ въ горы, то поднѣшилъ онъ подъ Раковъ (нагль Гашна, или Рацна) крѣпость, и разсѣпалъ ѹ, аѣтостоиша въ крѣпости замки срѣкаю. Превиниши Николаю: шогиниже же кубенокъ мѣсто Галануэтри дніи противопоказалъ ѿнъ. Повѣлъ віленко множество оконошъ поса подъ людемъ въ Раковъ, и ѿ тѣхъ разосла ихъ на поклоній пѣтихъ странъ въ Сардинію, и даши въ Македонію. Въ сѣдміиціи лѣто 1152. пошли онъ въ Ницѣ въ Пропинію Константію, и на Озы, и Еодобъ, єже расказа и болсанскаго Кана ѿ Задругитіяного союза си Генрихъ заключиши мѧсті. И замѣжъ Генрихъ мѣсяцъ тиа запрѣталъ, то посѣтилъ онъ и єго, зімлю, шкіръ ѿнъ же вѣтвичинѣ, и назимовавъ иѣконо-го христоаго мѣжа Андроника вождемъ, или фірстомъ Бранічевъ и Нѣца. Генрихъ Краль по-кѣшала Бѣлумянѣ и Бранічево всѣстѣи паки, и таинный союзъ учениахъ въ Андрониковъ: по єгда былъ подъ Бранічевъ въ полкомъ своимъ присѣлъ, ўѣдалъ, чѣо договоръ тойдознанъ, и чѣо Андроники ѿ прѣзента въ тѣхъ д. 1155.

и чресть примирий скажалъ тѣсований на ма-
рекахъ, и иногда грѣхами съвѣща притакѣ-
ни. Архангелланѣ срѣкъ (догадатиши Бак-
унінѣ) чрезъ новыи грѣхами походъ привѣтств
вънъ сондъ Унгарскій чѣтвѣти. Принеслаъ
приѣди инѣдомынѣ братъ Балзакъ и Діонізъ по-
лучилъ въ място Балзакъ архангелланѣ иадъ
Раковъ: сканъ єгда онъ д. 1156. изнѣбралъ,
чѣо Імператоръ шкіръ ѿнъ пірѣи честь иѣ-
коно земли єгѡ, аѣ потомъ и чести лишилъ, и
сталъ єму малы иѣко притаканий за пропитаніе,
брата же Балзакъ, иамъ Балзакъ паси за Балзакъ,
или Архангелланѣ. Принесъ си вікорѣкъ всесѹ-
шаль тогѡ срѣкаго правлію, шкіръ паси
ко Унгарію. Братъ же єшь Діонізъ, которыи не
какъ Балзакъ въ Крамвикомъ Унгарскомъ дворѣ,
но при фірстомъ Краљѣ Градинѣ конспітуанъ съѣлъ,
срѣкнуга грѣхамъ правлѧ иквогишился, аѣи
въ єго място вѣтвичи, и щѣкшилъ Імператоръ
Мануилъ отдать Діонізъ Ницѣ догадашви
утѣшнити, сканъ онъ єго за Архангелланѣ срѣ-
каго признати и потвѣрдити всесѹшаль. При-
ложениѣ єти ѿгодно скло Імператоръ, и Діонізъ чуши
утѣшнити єму Діонізъ, шкіръ сканъ паси всѣ-
ѹшъ въ обѣжину рѣкъ въ притаканіи своє. Въ
многіи потомъ вѣздити онъ крамвіль въ шта-
тиѣ славно-прекомъ Краља Радислава, инѣдо-
жилъ поги Принца (въ прѣтола гонгъ, и самѣ
сѣда на німа).

* Але во єзуї таємниціх таємбах єдності Еміра, які він пішов претерпіти в Констанці. Тоді буде відкритої Еміру після цієї чеснотної війни, що Діон зі склоном руки пішов ізмінами землю засудженою, євреїв наслідком якої була його панівна. Італія ж відома, що Італіза Діоніс відмінно відбувся від нього євреїв, що сам жесто збріз відомості Трієсту, що він же франків євріїв знищив, післяко відомо, євреїв створюючих діомі, а Монтефіорів гравати заради євреїв, їхні юстиції євреїв.

Біфастський бій Ерала Ізбетанія відбувся 1161 року, чириби горі, потімко ѿ Імператорю Мануйлію, пінгдѣ скоти помоці не зберегли, нозі гінчами ѵі ертамі свояких шансів пратала. За ні Діон відійде цією постзваними ємілья за гладь їх. Житили заман зінти, Хотчели вірши суть Радославъ, но вонінми цілтім єго приблидни покоритися Діон, і прилаган. Вітимія Аланії, і волині Оіреки, і самі Імператорські грунти поднімали єміль міріз, котрого ѿн є хотив приналі. Скінчали мілані обеліти євреїв євлана своєї Архієпископії їх граміцах своних ізгнані, і приклади єго за свою Господину, і самий приморській граді Гарбія склонилася Радославъ сонза Покровитства откарати, і єміль Діон єврійських бор, Аланії таємні платити сонгзовими. Мілан потому воніні Грішка са Унгарами привали єго від країні

ніжевідданоє постоляній. Відміна від д. 1162, що Імператора Мануйла на раті противі Унгарів по-відоміше єміль, ѿн же пізні склоніні єміль противів єго, ніжали поднімних вояти. Її зато ѿнів ѿн відаганім уклонінніша ѿ долиніти па. Но Імператорю столяк при Нікесі та полонік, і вів великиі страху припів єго, що ѿні ѿ відомінім зімлі єврея припів ѿ нігамі Імператора, і смірніні сівши єшо ѿ коріння і повошіні, і шкадували під стражініні клатвоні покорінім і вірнім ѿсти. Єдама ж Імператорю що вірність таа должна непогані, разве дондрже ѿн вів Нікесі пра-кідіть, ніхотів єго від постолянім держати: єсколи припівніні місіїні єго, і дозволил єміль піши ѿ євріїв воніні полоніні анті. Мілан потому ізрікав ѿні ѿ полкі Імператорським, що ѿні ѿ понінніні своїмі стендіта, і вів разговору та ігнінім Унгарікім посланнініком, нарікав Ерала іоніма Господинім, і євреїв демонініні єміль Імператорю, зато учинивши то, що єго на інкіні времіа та полаті єго відданіннінім єсколи власніх існували, потому ж вів Е. піль вів штатісі заслінені єміль. Її заніжі ѿ німків ютою ніжевінініні, склоніні, дозадатані, що ѿні вів Е. піль-тісі твірднік і кончинів вісправля. Імператоръ цілтіміо склонічали воніні ѿ ніжевіні. Відміна від д. 1168, заповідали Вітгеміні, Оіреки, Олаконії, Хорватівни, і пірніє Аланії-

юю, і придержал та до смерті свої, тойта до літа 1180, во владбіні своєм. Земля брекла відкріна щоа синовівм лесен константина, киосале, і неміли, із міжду коїх довелося наполеону Наполеон, пану Сіїа неаго пропозиції, єже брекло Монархіи користувати. Пірідже віже ѿ токи посвідано єздити, потрібно єсти віндите, історію діламатіка Оїскані представити, і приключнія ѿ складних штатах, і во скінчук крамвітах до поспіднаго их падініа єшша ѿпинти.

§. VI.

**Історія сірбська, Далмацій, Себод-
ніж, Катарома, Альбіні, Тарбіні, Ерінти
іні Пагані.**

Які при пірвому поспіліні даладто панноніскух пред'єлані шіркенх пірвых поспілінініх, поє-
стали мілін штати. Тірбініа, Дісема, Ерінта,
і (Порфир. гл. 33.) захолмія. Сії трух юзіні
граждані сміли: сірбізмік же Ерінти ні ві-
чінкі не подчиніни, не імблін сії ѿ волності
її незадовільність. Сіїх іннованій було ві зожи-
чальстві их га діламатіка грекізміз злитім
котоїи іззетан із аварізміз огніа імача. Ва-
ві сії їмбліи великою склоністю, ѿ волності
кін-

ли, і гракліїа на мори ділали, і наполеони
користевть, і ся тімкі гордость, самовластство і
упорство візім ві землю. Єкідо штатік і-
мбліи єва в пред'єленніа границі, заключали
єтє єгобди скінчіні швартітальні и наполеони
согла, і придержали євоє єкстремісго узакі-
ні, закони і Різигію. Бізині тойї Наркета-
ни ві шзычітві премли, хота проїн єгобді-
нії Народи ві християнітві находилися. Ві а.
827, єн далмато-брекіи стати єдино глаши
єздниниши сімі єва в грінскаго Імператорска-
го владбініа ѿ торгана: сілчи по читирідзе-
тих ліб-бхі страхі ради сраїнскаго паси
подє ємою подавалися.

Євободніи штатік людізатое ві а. 949,
заключали єтє ще ѹкі ѹкі ѹкі ѹкі ѹкі ѹкі
границіах ся Катарома, Альбініо, Лінтизарома,
Блізюме, і прекінни горами і рагбюон. Ї-
мбліи же читири велики грады Діжкіи, Граді-
ч, Лонгодахи, і Ніградч, (новым града)
главініші же ѹкі градів ємила Діжкіи, ко-
тораа а. 980, ѿ Болгаре і Грікіи разорена
ємила, і премвала піста, наполеонідки же ѿ
чимлітракіїа ві шкітарікома морі потонела.
Окладатік сіїх штата побічніх ѿ Імператор-
скаго К. прилагіа діора титуліа брехоні, при-
нималі ѿ Гагіжані годовий за покровитімто
платік, і пізне доволни ємила, єже моци
вінціанскі фольті поєнти. Наконіц їзтізла
Діжкійска конституція ізмії Ѯма: єсліть

жі стала найбільшою провінцією південної гал-
ланії в Ерлікстіві.

Люблітиме порубійний сини та брати він
відомих земель діркій Тірбінієм, іні Тре-
нігіра мідді, якого відомий під назвою
Грініагау законом Монастиря зовома таїнієї
селянії. Части таїнієї селянії обласні віділ
Канаді. Він відомий від гради Тербініа, Бре-
міні, Різані, Айлаута, й Штадіса, і до ніа
відома прикаспіанська бріккія гори. При возмі-
щенні від л. 827, інгерал під Тірбінієм що,
кінного Жупана: осачі той мало потому прі-
значало варховини відкрити Ерлік. Влад-
стимир Ерлік при конеїї даватага стобітствів
селянії Сірін подаривши жупанії Білін ін'єкто
незадінімості шедрінії діївії своїх Кранінії
сінії віділанів, і фірмальних видів ін'єкії земли-
владінітства. Кранінії синів, і видки Шаун-
тіміра, і Тешніміра єдакії таїнієї ді-
рхонтиєї титас: ю наївдніні іх єї кол-
ми віділанів, і воззітакії селяніо-ікотар-
ської інії южної царство, і наївали сінії Ерлік
Славінії.

Шарнітакі: ілі наївдніні Пагані (півчіни-
ки) поїдін таїкі наївдніні приморії, іні Край-
ніб, міжді ріжкіїм сірініїм (наїнта) і цін-
ціоном (цітіна) і острови кірківі (корюла) же-
латів (желда), іні мілді) фар' (хар'а, іні
ліззіні) і брачії (брікка) іні острові Сині ві-
д. 149. інікії шібітішніах, і відомі токмі

уто-

у потріблівши від пашії скота. Тірлаза зімла
іх від таїніїї раздіблалася, і відомих
Едіна. Далівши земліділу відомі відомі, про-
чіа же ділт Гагоца (при морік Рестока) і мор-
кія її моріпліватій и морініх раздіблінніах
шентасма. Гради Паганії відомі Мокрі, вірбл-
лія (інікію вірла) Острів (Засітіс) і
Лакеніца (інікія селяніца при монастирік за-
сторг) Повнідаки наївдніи л. 866, гірчи-
мб Імператорів приїздії відомі подложніна, і
відомо імі христіанської вірії вспірати, что сини
попечіома вспротивії, і учинили: осачі
и мінше проїздії відомі моріпліватіство, і
приїздії Гагоци на вічній плації да по-
кроївництво ін'єкрати. Ці пріятелівши іх сі
вінірізами таїл силою ємо, что вінірізані ві
страхі приїмі таїв єїніческої своїї побікате.
Відто міхочібл від л. 877, вінітакі вілстії
іх від мірі, якого сини сіа пріонії селяні-
скими ділмітами устроїли, вілстії, і по-
внідак сонцінії іх відіблівши їх віставити,
шеноюла Варіїа ратт, від коїма Варіїані и
прочіи Славіи морської сражії пронігали, что іх
на ін'єкто времіа усмирило. Варіїтакі прокіли
до ділата білті дондікі погблінніа сини паки
присергали. И каке толкі сини таїа віднові
показнівти стали, Хірюгік віміткій Пітрік Ван-
діні від кригама іх відістал, і пішки іх
загладити: осачі від таїніїї ціліті поклада-
лого наїнтакішні, і Хірюгік 18. серпнярія л.

С 2

887.

887. въ црквій тома чистаѧ ѿпїнка. Штарт правъ
брекскій тѣ. д. 917. завоевали вони складъ па-
ганскій: но занѣжь они мало потомъ согнали
сълѣгъ съ пристола, тѣ ю Нарітанъ паки уволнѣніе.
Беніціанцы наложили нѣхъ, ю д. 998.
ю 1018. приводили нѣхъ въ новыѣ членити нѣхъ,
что они венеціанскии флаги всегда за ин-
проксиюиіи воевидѣчутъ. Въ прочимъ приво-
дилъ они мирико, употребляющи оружіи свої
тѣло въбѣтра земли. Жѣланіе нѣхъ Малхадохъ
ко д. 1160. напали на Гагдзинъ, берѣа съ-
вѣчи нѣхъ външніхъ підъ, и зато изъ именіи є-
ческихъ постѣніи мирико. По именіи вр-
жини ко д. 1272. три Гостодина короліка
блѣтъ, Бенздратъ, и Нетока между союзъ за
нарітанское правліеніе: но занѣжь Гайди Бани
Емана ю Миролаукъ по нѣхъ вѣтъ вѣмѣшилиса,
то кончилася вѣтъріана срѣда падініемъ нари-
танскоаго Штѣта. Развалины града Нарітни на-
зываются нынѣ Отцарадѣва. Ала ю сихъ Прин-
ціевъ ѿѣгли ко бойю, и сѣдили въ горахъ є-
крѣпилка, третій ѹпідѣлъ; а нынѣ Повѣді-
тии приводили Нарітана градъ свой штѣави-
ти, потомъ онъ сталъ ѿбѣстѣніе странаже
хорвато-морлахскому племени и народу Нарі-
тана Ѧдѣнна, которыи единѣ къ морю градъ
дамѣвъ (Симиш) штовали, и разбенъ на мор-
ю Прѣдкии сонихъ Нарітана воююююи.

Міжъ Нарітонъ (ирѣта) Гагдзонъ ю Трѣб-
ине вылѣ дрізинъ брекскій етатъ пахамъ, ко-

терій или ю рѣкѣи захлѣбми, или ю гори Халмъ,
Задобінъ ѿнъ и Офеліи лежитъ, наименованій іюлъ
полубѣчатъ. Въ послѣдніа времена получила онъ
имя Хіамъ, ю Сіала, и Харциговина. Въ німе-
цкомъ кѣ А 914. падъ градица Отагиа, Мокри-
чи, Іоніе, Галбінічи, и Деворіевицъ, кой вони
изгнаны кромѣ станицы. Границы тога были
брекскія гори (лишо) нарита рѣка (ирѣта)
хорватскія горы, и морскіи крѣпъ Паганіи. На
единой странѣ горы къ немѣ привадлежаніи
стояли два града Халмъ, и Бона, и изъ подъ по-
слѣднаго изгнаны рѣка Бона въ нижъ въ полѣ.
Жѣланіе или прѣдъ Единицѣ А. 867. наложила
на Гагдзъ годовыи платѣа, и наскѣдніи єшо
наконіцъ учинилиса владѣтели ѿбенинаго слѣ-
вонікаго царства ю Халма єдѣлениаго.

§. V.

Повѣсть ю юго-западній Славоній.

Некто Потріелаукъ ѿноваѣтель кълат племеніи за-
холмскіи Повѣтніи: родицъ же ихъ Гималан-
кои сына Паулимира, иан Беломира, который
былъ Огієкъ ибеного Тѣшимира. Догадати-
лии Принца сіи кълат Халанімира, и Тѣшимира
и конунгъ К. Порфурогонитъ чистъ воспоминать,
который владѣтъ надъ Трибнійскими даркъ и Оре-
скими Ерала Балтимира пристаками, который
иже племенопочатковиѣ Ерзини (зѣдѣ пленѣются).

Петріслава) синъ трактнієкаго Жанна Білі трактнієків вінъ ділілі свої приложілі. Павловінік і Баннік Ситници і земляни согдійських странъ за Брала признали ємъ, угодивши ресаги Жана Актоміра і перебла Тихомілову въ покоріні, разширили складъ іхнъ да же до Олы, поєднавши на єдинникове поле Срібці; создали нагорною єрбостю Білло, і устроили при ниймістю, із замъ мали предмѣті грунковою єрбовістю єдинівши єрбомъ щитомъ положили; котоරъ югодали при Владімірѣ, і наркії Гаспа. Йзвірал синъ Трактнік (трактнік) за своєю єрбідінією, і въ градѣ томъ унде мали прієдти предъ рождініемъ сина свого Томаша. Принаділений Нафоди примиши сій субчай, котоරъ имъ таїдуть въ посекомъ Валедінікъ подала, въ скособѣ сії поставши, і єдини точи Трактніти вперти своїмъ Принцівъ приемли. Принці той чрезъ юрб' чий содієрою Ціндоміра Ерасткағи Была, по личиле владіній надъ Ераздікі, і помоцію синяківъ свого Томаша, і Ержиміра чреїнівши Ераздію, і Ержалль, із землями междъ Окодромомъ і єкіломъ присоєділ: сече по иконахъ єрбомъ жицьни лишила. Старший синъ єго Принціміръ попутникъ Чарінъ Ераздію, Ержиміръ же Бенкъ і єксплай. Абекъ, і Прікъ, і землю унде свого (абекъ і Прікъ вали для землій єзхомікія) Ержиміръ синни умре въ градікою старости, і поєднані суть во юнікієкою Шр-

ии въ Раєкѣ: юнікієкія Раєкі, із тойш штати Дюклію, Тірзію, Хамз, і подгоріє. Оді раздѣланіе синъ междъ синями своими Хамзіміромъ, Болеславомъ, Драгоміромъ, і Опілакомъ. Шіркомъ Хамзіміръ далъ синъ Зинтѣ (Дюклѣ) із землій Абекъ, Подалій, Гроскъ, Ізміанікъ, Селінкіти, Пралатицъ, Кремініцъ, Ездѣдъ, Ецикъ, і Грюнзан. Вторый Болеславъ вспріялъ Трактнію, із землій Канакъ, Актоміръ, Фітаніцъ, Гудніцъ, Кршнініцъ, ўрму, Річиніцъ, Аранініцъ, і Грюнініцъ. Третій Драгоміръ досталъ Харініній (Крайнѣ, із моркій крізь въ єзхомікій складсті) із земліями Отантінінъ, Шалавы, Ієнка, Абеки, Філаніцы, Горіміти, Фірніка, Абераані, і Докрі. Четвіртому Опілаку приспало Подгорі, із землій при косині - єзхомікій горахъ лежащимъ Оно-гостъ, Мората, Комірніца, Піва, Гернік, Неталіні, Гинінік, Лотріка, Ніріта, і Рамма. Оді читіри Принці напрікали сії толь синякіи суть, что незирали на єхда обідствіемъ, но подданими свої єрбовішні үгнійтани: синже суть великии лікітіли волности, і землями управляемі, а содінійні читиє єрбовідніхъ штатівъ поде єдинимъ главнимъ владітілемъ із ради спогутані. І здо вінъ іску подналама крамола, въсії підмѣ синяківъ дієта, із землій Ержиміра, із законінією стріца синъ єзмірікій фірнітівъ за всіди вогтами, фірніти же тіхъ синякіи і діктами і пріонціми

тюдники йергеки. Быдна төкеми Принціса Сінка тарбіе - кынжалаги фіршта Еолмалава спурга сыйшаш ш көвөп болатында оғш та пыномы спонимік Оулактірома спасаса, и вя Гагубұтқы көспірета сыйла, и Заринашма.

Шынын мәншіңдүк штатшыз, и ийн штейнин жітіди воспірді практикі: ыкоркөсеки родауса партии, роти, и востаніа, то по соятткы Гагубұншызың иншій өкінітілін тәхж читирхүк фірштестке из тиу мысал пришли, еже Зариставшаги Принца владебіншаги дөмб за екінші мүрдіншаги Господіна воспірді, а республиканскому үчіріждій шетавити. Принціс Оулактірүк послібделала нозулаппініккі, и показалла сей разбұзинским Гражданамъ благодаріннімъ вя томе, что отрова Каламотұ, Низо, и Гипанъ име үтбіншак, и скончъ подданными кроткими правленими скончъ, и нынешни законами, ки конук сочининій грекікі и разбұзинскій мѣдрии употреблены, показалла угодными. Сынъ егш Тыгомири, и Хвалыншиктыңызда возьялған ибкіл креңогти за өзіншілік земля свою, Сыйни Подгорицъ, и Дикакакъ, си же күркакъ, и Хокчи. Сыйни та Наринтаны күтіншыл вя помогателный союзъ, ии за раздѣлник паки штаты твоа мітады геноми сынами. Бентъ даих стәрбіншымъ сыйни Принціса Штрілза, Тиркінне, и Вахабмін второмъ Арагомири, Подгорицъ та третий Мириславъ, которыи мали потомок вя ижесінші морилаваны үтепі.

ии егш ш болгаркаги Қраал Оамбила исполнени сыйла, и она вя д. 978. при Заринашың іншік бойыншытте ижебенде. Владимирик и Арагомири дәсті стәрбіншаги сыйни егш Штрілза си же олжайшыла шиrottени малолѣтнемъ сиши. Владимирик сеати имѣлк ўж толикъ содростъ и силы, еже не рате поинти. Постедиталь Оамбила противъ егш пошилк и полкамъ әдаккынаға горб при Оамбилинде, на кой онъ шаны шградиле ии. Договориласа она та людми своимъ автана гайдомъ смерть претирбети, нынай предатиса болгаркому Қраал. Но ёдниш ш хәпаншы егш нарыншы айностъ, и клаутинији должность поправя, предаді егш Қраал, которого она вя Пропѣт әлияк Әхриди посалте, и предпратое шибеташини вя Азмайын Градиле, и вя Бопин и Рацін шкончыла. Наки назадаса, Владимирик шиэждінк сыйла на кѣтінші тиминији: сеати ёдниш приклістіи то якемъ началланып прияло егш ии төтін вя сподад, но и принесло емб зашшибио складь, нынай тиа пріяди имѣла. Қраал Оамбила имѣла Арира Қосары, которая егш по своимъ ижделінші склонинна. И егда она ш благоговѣннія вя тиминији пришла, еже потворити дѣло дѣсерес чиңиреніймъ әдаккыншында, ундағыншы нацилнаго Принца воспірділа шо за сибирга ишети. Шкаявна она жаланы свои Стиуб своимъ и вя томе промышланы сиши. Владимирик потомъ иже тиминији ижедиши, и ии төтін паки воспірділа

зім'ї в Подгорію, но єщі к тому південніше скласти Адрозо. Й інходатайствовало й за уніца іоногі Драгоміра йдешкішого в гори між ним придержані своєї тирено-західніків складти. Потомъ онъ показалъ свої кротостій і правдолінічні толь славнічні, чѣмъ Греки похвалилися єго въ писанинукъ, подданій же єго за стаго чудотворца почитали.

Омиръ Тіста єго субчинивалася въ д. 1014. піводомъ кьла гріцькомъ Імператоръ Василій піанік къ єго (Владимира) погикили юотовати, конго Івана Владислава властоліній Принцъ болгарський по двої лѣтъ йзвіршилъ. Той приготовався къ побою прієзда болгарськомъ пристоль чрезъ літньо юнетво болгарськихъ Шахідниківъ, потомъ позвалъ Владимира къ ісекъ въ Прієзду, і пришідшъ єму въ градѣ той приказали єго чвагланити 22. Маї 1017. лѣта. Въ тимъ юправлініи онъ подѣ Адрозо, котого щебіталъ кулахъ Імператора єму, за синъ тайно юнетво, єже воспріяти єго въ притажанії, осачи шеркѣте єго засланінію: учинили щаду, но дії потомъ ўмире. Щиїтъ усю йсполнивъ Імператоръ намбрій екої, разоривъ болгарській шанри въ (Сінайськ) Сіренахъ въ Ошакѣ, і всі Болгарію привідъ до культи іхній, въ д. 1019. Драгоміръ братъ Владимира въсократъ іхніхъ флотъ припинавъ си ню въ Катаріко нѣдо, єкої ѿтініка іхніа подданініківъ къ прислѣкъ прієздінії: за правопредічній осачи свої жибота лінініма.

Занѣ онъ іхніми мільни піріонами на юго-циїній щітлемъ Катарінікъ на острові стағіш Гавріїл ѿшілъ кѣ, і тѣ ѿ лінінага Мірга ѿвого юеїтъ єсть. Катарінін юніній ѿ злобітвою ізгнанії токмо къ волності за то, чѣо онъ поїбдій єму ѿвога піміні. Онъ пріга єго із дѣтма діріміи покіжалъ къ Родіткамъ європъ великомъ юїланіи Галікомъ Літоміръ, обрѣтши осачи єго во грекѣ, поїжалъ си матіїю своєю далін въ Єгипетъ. На пѣтї токмъ 1018. въ Ізмірѣ въ Адріафской юїланії родила она Принца Десиреа, котого стағіи десирохути єго піміні житали рагузій вспіралі и воспітальні.

Катарінін ѵ прочій Сірени немогаї волноїть свою ютвідити, но подіали подѣ властъ Грекінікъ, і прідалъ старійшини Імператоръ іхній, ѿномъ Александритомъ, і самокористомъ Флакії Константину подражаніиша, котоїн тиа, какъ і прочій Сірени повреждініїмъ правъ, ізтазанімъ, і зловітреїнімъ щінкага пола юїстали, і удручили. Протій ѿмъ Сірени пришан во гніхъ і юртъ, осачи стағіа ради удержаніса підзанти тиа. На коніцѣ довгого, чо Імператоръ (члутаніи Флакії Гоманіи архівъ) за юніріті іхнія зломъзливнією пріходіахъ чрезъ всі прескія Віманъ, і Принца Десиреа вітчініша въ падіїнії сажаї єго із сокомъ вузалі. Въ пѣтїштейні токмъ оболгініе Принца Еріонъ, і при заслому влаговрѣмії при

водил Сирели (с котрими был поговорен въ зыкому Грекамъ иже домыслу) къ соглашенню тихаго правленія. Прѣдѣловъ своихъ въ наслѣдованиемъ Грекамъ. Представлена егъ шайрзли бѣнъ въ зыкому бывшемъ мноштвѣ, и приготовленіи тѣхъ гозакатѣ, котрого въ д. 1034, при смирѣ Императора подчинено, и греческо въ Далматии Господство окончало.

Михаилъ Пафлагонъ Императоръ възвѣшилъ ваки сноу въ д. 1036, въбѣдъ Дорослава въ К. полы въ соглѣдіи стратеги, поставленыи иже именемъ Феофана Кротика Намѣстника. Но Принцъ тѣхъ юдѣевъ присоединилъ възникъ сопокуплій альянсъ сноу, въ д. 1040, прогналъ Намѣстника, и възялъ възнесъ бывшъ прѣмѣръ въ королѧ на Італійскіхъ крѣгахъ стоящаги, которадъ именемъ бывалъ въ Фивадоникѣ Императоръ. Императоръ, възїхъ възвратитъ бывшъ тѣи, употребилъ прѣвѣти прѣщенія, та же и полки. Дорославъ очакъ привезъ въ горы, нападалъ на сноу Сирели и Ілларионъ, котрими подъ греческими Прѣвитами пресыпалъ. И замѣнилъ Императорскаго ишѣтѣржнаго Полководца Георгія Прокатѣ въ долинѣ при Франѣ въ Вильнѣ Вінтеконъ и посыпъ егъ иницадами. Генадъ єго ѿбѣжалъ Императоръ только колишъ, чо бывшъ възнесъ бывшъ денѣгъ раздѣланыхъ мѣжду възними Рѣсомъ, Босонъ, и Юліаномъ (бывшъ єму подчиненны), и чрезъ тѣхъ възникъ полки наѣздалъ въ д. 1043, подъ предводительствомъ Халкскаго Господина Антонида

Вен-

Димитрагоровича съ единими отрядами, чрезъ Намѣстника же Абраамаго Михаила креѣнїи греческими полы въ другіи страны. Дорославъ скажъ показаля, что не въ міровѣтѣ непрѣятелей, но въ Европѣскии полководца поѣдѣа состоятъ. Оглаво греческии полки сопшанска въ Сѣверинѣ во единно, по тому раздѣлано, и заселеныи Дорослава съ егъ мінини силой при Чироминѣ. Дорославъ поизѣтилъ иже изъти надѣжнѣи на мѣкоѣ времѧ: иже посѣдѣокъ же спровадилъ съны съ мѣлкими членами людій, съ многими склонъ Доросли гремаѣнми, тѣкими, и подобными срѣблами потайнишаго, и вѣбѣлъ въ греческихъ полкахъ при антиварѣ стоящихъ проглагалии въспомогателномъ възникомъ посѣтъ, и ударили въ ѿрѣнинѣ иоцнѣи чары на лагерь здѣ вспротивника, ушъ єму мѣжѣствини: съуда обаченныи егъ на подданнѣи знакъ на лармѣ востребованъ приказали, то греки покурши срѣбла поѣзжали, и по сопшон части въ узкихъ проходахъ въ горѣ каменѣни посѣни съли. И тикже сноу въ чинѣ обратилъ полки въ болооо, чакъ толь оланъ, чо почи ни единъ члосѣкъ ге аѣгомъ своимъ ишѣщеніи, но въ болооо. лики спасиныхъ ти хотѣа свои кѣждопечти тиши вѣлѣахъ заклѣдалъ, многіи же не уйдѣли вѣлѣи отчинства твоющъ. Аланъ по сопришіи поѣдѣмъ поссѣлъ сноу Генада гѣршаго бывшъ тошъ въ единомъ частіи полка противъ антиварида, лагерь котръ поставлышъ при Тринебинѣ. Ген-

САЛЕХ

гравъ въздалъ патріархатъ євлін римськіхъ грековъ
ихъ гою, и нагнѣлъ ихъ предъ собою постѣжати
въ непрѣятелскій лагерь. Сонъ распространѣнъ сколько
секъ толъ віланъ стражу, что Олаванъ єгипетъ
здатна хотѣлъ: диктаторъ изъ уніїзла ихъ,
и на по единокъ пошилъ съ Гонсаломъ самъ:
егда онъ аѣнъ разнѣ ворожа, шкода падъ подъ
сона, то ѿставили егъ вонъ егъ, и онъ при-
нѣжденъ пошѣдовати за ними. Онынъ потомъ
Любралакъ завоевалъ Аѳроидъ, и вітѣшилъ съ
Георгіемъ Мамінскимъ поставить скои
противъ Імператора тайныхъ договоръ, скажи Ім-
ператоръ разыгнавъ своє той ракомъ при
Сістрѣтѣ (Стрѣтеніѣ на Еністрѣтѣ въ придѣ-
лѣ Фтиалоніка) которою Георгій виши лишилъ.

Докорѣдѣлъ ўчинилъ сонъ съ Евліемъ Бол-
гарскимъ, ѿрбнѧлъ пѣтъ вторыми тракомъ виши
Самінна Краля, и потомъ онъ єщі юлѣи въ
К. полнъ страшнѣ показанама, и премъя таковъ,
до конца івраги, который пошѣдовати въ дѣ-
лѣдѣлъ патою лѣто правленія егъ въ покон.
Сонъ имѣлъ мнѣстія сиенъ, которою разнѣ рож-
дени Енади съланъ, чеснѣнъ скажи они мацкѣ
свої колагрокъ Принцемъ Шіди, илъ Надѣли,
крамникъ титулъ, и главное правленій ѿтъданіе,
сами же довољствованіе, титулъ Енізѣ, илъ
Геоподіумъ. Всемѣжъ ѿ нихъ искла часть ѿ
дѣлѣніи съла, сиѣвъ Гонсаловъ, илъ Осцир-
кинскѣй Натѣрѣ и старшіи сънъ єблонъ съ
иѣвшимъ тѣломъ Продимиромъ Трефніа, и

Гри-

Григорій. Шиходаиъ Второмъ Овіиѣ Сѣлени-
вінъ, Пралата, и Чемініца: Олаганѣкъ
третімъ сънъ Горска, Евріланъ и Барца:
и Радославъ чиетвартомъ сънъ дѣка, Под-
лажъ, именемъ юбланъ Ездри и Ріца принѣ-
ли. Далъ пѣтъ братъ Гонсаловъ и Продимиръ и є-
динаго Трефніа тайно ѿбіни: потомъ Тре-
фніанъ прогладилъ иѣкою Доманіхъ за гони-
льхъ. Прѣпъ Принцу ѿмѣтили ѿсмѣто, и
Олаганѣкъ илъ міждъ ихъ третій ѿсталъ въ
Трефніи ишъ Намѣтѣніка. Ішда онъ єдиновъ
свои зінтекъ зімлю проходилъ, Доманіхъ илъ
свою угло паси єблонъ, и Трефніати ѿзали-
ли сіе паси за болнику. Принца Михаила є-
ши старѣйший въ дому, и материнъ совладѣтель
послѣ Радослава братъ сънъ илѣшнѣмъ ѿдалъ
за притажаній Трефніи: сонъ сіамъ показался
у порицъ дондже братія егъ ѿмѣща сіонъ
граматъ Трефніи ишъ наслѣдственій ѿмѣнѣ
его зінтекской области напринаскате. Потомъ
показалъ онъ Еніоговицкимъ сонъ строгость, ѿ-
снѣхъ Доманіка, и ѿдалъ кромѣ Трефніи и
Захімѣ въ притажаній. Михаило, которыи въ
тойже вріа чрезъ смртъ Матірі сюма въ дѣ-
ствителльно правленій приїде, разформатъ уговоръ,
и далъ сънъ сънъ Владимиру и Западу Вінцѣ
Радославъ надлужаѣбо. Сіа напрѣдъ при-
чинила напристанное и ноголіи и тоши міждъ
сіими братіями, но и міждъ ихъ по-
томъками, дала до послѣдніихъ чайновъ

За-

Заложниковъхъ покоящійся. Множества ученихъ
тѣ греческихъ Імператоромъ Константиномъ Но-
вомъжемъ дружескій союзъ, и подѣлилъ ини-
тиативу Протопатарія. Тцѣлая потомъ онъ съ-
клалъ свою разширѣтъ, вѣкъ многої рать, ко-
торыя смѣрти патыхъ сыновъ єшь плачини. Съ-
свѣтился онъ по смѣрти второго імпера-
тора Принціпію греческаго двора: и перваго же
тѣка царствія ємъ да съна Владимиру и Бол-
дину имѣдовавши честолюбій єшь. Первый въ
г. 1073. завоевалъ Рѣсѣвъ или Сѣрѣланъ, привѣ-
дінъ изъ штабіанъ своимъ подданнымъ младшимъ.
Второгоже Бодина Константина изъдалъ болгар-
скій штатъ и грекиъ покорили за свогіхъ Краля,
и Отіукъ єшь послалъ єго въ Гамбургъ и
300. чакъ въ Призданіе (Призѣрбіе) который
градъ тогда принадлежалъ болгаріи. И по-
внігда онъ тѣ коронъ возвращалъ, постѣнилъ да-
ше, и пріѣхъ градъ Нінѣ. що и Отіукъ єшь
подданный подняли субій и попаденими болга-
реи. Сирію, Фракію и Македонію, разоривши
почти всѧ вспомогательнѣ и Церкви. Потомъ ученихъ
онъ тайный договорѣ съ греческимъ намѣтни-
комъ Абраїмомъ, и Розертомъ Португальскимъ
Хіщогомъ въ Альбіи: оба єдино сраженій ли-
шило єго и короны и проводы. Філіппараша
Імператорскій, который єго за посей токъ по-
нималъ живъ послалъ єго въ Грецію, Імператору
и въ малые держ., где онъ во Антіохіи за-
клоченъ былъ въ твердини, въ которой и

предѣлано ємъ приывать до смѣрти: оба
отіукъ єго прѣстѣй нефѣтъ чрезъ Винціан-
скія мореплавателіи ческооднатъ и изѣлъ є-
го ѿтѣдѣлъ. Пріключініи сї доміо Сіра єго
могутъ быти до таковыя мысли, єже и вага
коюса со Імператоромъ ческооднатніи, греческіи
Широки штабіанѣ, рагузанскаго патинскаго Ар-
хіепископа залоговою дінцизію признаніи. И тѣ
события въ г. 1078. проникъ къ тому онъ въ
Пілѣи Григорія підмагіи хорѣтъ и вѣчній, да-
ко ѿно фобдаліи Краль папскаго престола во
вріемя нѣкогда противъ своихъ до толѣ къвшихъ
единовѣрныхъ Грековъ помочь подѣліти воз-
можакъ. Или же потомъ умеръ онъ: братъ же є-
го Гадосадель, кроткій досеры и мирный Принцъ
вѣтвію въ правлініи. Онъ помогалъ ческоож-
даний паповица погибъ Бодина изъ Альтіохіскія
титаніицьтвъ иѣкоторыя подѣлінныя Винці-
анска мореплавателіи изѣдышы єшь, и уступиахъ
ємъ градъ Бодибъ иѣкоторими согѣдніими вѣ-
ланіями. Бодинъ противостояніи ємъ немір-
нымъ же и срефоложеннымъ Принцемъ єднимъ ста-
нися громаднія съ візантою жадностіе когатиство,
и дрѣтъ же паки разточилъ той да еи пренізвѣти
візантія на мѣренія своя помощію хитрѣніиша-
тіиъ своя Іоанніетъ Грекинъ: Бодина послалъ-
ся въ первыхъ санахъ Краля брата своєго изъ
Сінти изгнаніи, чадъ воспротивіемъ Альтіохі-
скіи лѣхніпіюкъ Петру, разоривъ собѣты єшь.
Также изгнанія онъ судей на Османъ и Бони,

принадлежалъ Прокопиусъ па тѣ полкамъ брата своего, и поставлялъ къ тѣхъ три земли при дворныхъ санкціяхъ твоа, которыи и присягали ємъ и сынаамъ єго покорніи быти, а не Принцу Радолаву. Бывшими тое учнило єго Ольденбішингъ старица єго: но сихъ полкамъ єго дали разширитьса, вѣтънула же в. 1084. го Императоромъ Іллію Комнину въ по мотивами сонѧ противъ Нормандскаго Принца Рокерта: въ то же вѣкъ времѧ подданныхъ вала Далматинъ противъ Императора. Сталъ угрожавъ въ в. 1086. по смрти Госпѣдской града Абрау, и всѣхъ Далматинъ же въ иѣзкихъ Баномъ єго еретику Бѣлакону въ грѣческій соѣдѣ напрестаніи нападати. Таковыи чиновници присвѣти бѣхъ многа жеста, и въ чести земли твоа присложилъ. Но на кончию принадлежалъ въсугрѣти Императоръ Абра во, и тѣ поставленныи Намѣтникъ Іоаннъ Абка ѿторгъ єхъ не тѣчи многа шисты грады, но и самаго єго въ иѣзкихъ сражий по имаш, и всѣхъ ємъ извѣсжденіи твои дорого ѿѣбнити. По нацѣпѣ томъ, ѿѣбните сихъ въностранныхъ ратований, пристынила къ вѣсѣдѣнію выѣтропытныхъ краинъ. Ее намѣт никъ съмъ угрожавъ онтѣгодованіемъ въ Мачухонъ твой и сынаамъ яа противъ Радолава старица сиогъ, которои аѣи въ дѣянїи произошло, скажи кровопролитія ииуцензію: Банъ Радолавъ въ лжемъ въ подданныхъ сиони иллю-

жнахъ вѣдѣній, и сихъ сынаамъ и вѣсенъ, сиони же Трибунъ налагдѣніи земли своимъ прекрадла. Радолавъ, имѣла ось сыновей ратниковъ, и въ старѣшишаго изъ между ныхъ Бранислава шестъ дараскыхъ Принцевъ показываемыхъ сиони храбрихъ Ратниковъ. Находя почитали єго за правдолюбій єго, потомки же єго за храбрость ныхъ. Съмѣдѣ наудоса, что Народъ аѣи посмерти, или по изненожини Бодина къ Радолаву возвратитса, сыновья Бодина изъмѣнѣша въ вѣдѣніа. Ихънѣ изъ позитно вѣдо ликовладѣтельной Іѣванѣ: того ради подуступили она сиогъ глаголи, что сихъ Бранислава га кратомъ єти Градиславовъ и съномъ сиони Бѣлаконъ въ иѣзкихъ срѣдинниковъ посѣяній въ Сѣверѣ поминали, а по томъ иѣкоторыи полки ѿправили, єли и прочи Принцы Радолавовы поувѣтати. Принцъ той за рабѣ ѿѣбнити злобѣ такъ, что убѣжденіи врима съ доо людми во градѣ Гагѣи єхъ изѣбгли и спаслися. Брада истазиала ныхъ ѿ Гагѣана, симъ же искотающимъ и дати ныхъ, то ѿедиша она градъ ныхъ полкамъ. Сборана живыя производили аѣла, и Принцы многѹи таїтъ прічинами Брада. Ее частыхъ ипъдѣніехъ изъ града лженикъ Брадири тѣ въ дѣятѣ къиныхъ честя кыахъ, за то она ие толи юшію прічину пришла, что аѣи ѿѣдна Брада, что сихъ поиманными Принцемъ даикъ привѣти подѣ стубинъ града, и градъ сиена сынаамъ и христіи ныхъ ииизглавити. Брада по темъ рѣкада ѿ

Убійномъ дѣлѣ тѣмъ виїде нѣхъ піанколѣни
погреєти. Народъ йде прикладній про
заклиналъ, что Ераль болѣе саїкъ, нїжъ злѣ-
кіна єсть, и зато відъ худми єго постѣники
Брамони воспопиевали. Наконїцъ складараго
кіемъ татка показдала, и Принцъ відъ-
волнію нїхъ на морѣ швидшими. Синъ швидко
градъ, відъ котикъ Ерала за вѣрою нїхъ дѣлѣ
постронти твѣрдину. Щукѣтшій Принцу пришли
ві Осполатро, и въ тѣдѣ во лѣблію, а на се-
нїцѣ ві Е. поль, едѣ широки защищенній и при-
кормленій. Обісектата нїхъ якожъ єїті чири
года, и ємірій ємѣвъ послача Піккінта гла-
губинаго ѿчія ѿногъ Мінхана Ераламъ пре-
гадити.

Но Народъ нынѣ іздѣліе гибкѣ тѣсі на Пі-
ккінть вівірга Мінхана ві темнинѣ, и нѣко-
го довеселія полѣврата єміріаго Ерала Ер-
дина привезли за твоего вірховного Гоподина.
Е. поясни дворца защищала Принцу Гадоллавомъ
и послала нїхъ во отічітвѣ тесі. Геніалъ єдинъ
и імпера Гадоллавомъ на юті тѣмъ сїерѣлъ
чубійскѣхъ ві котої бояланіемъ, и піннадалася
вінъ, и вілкъ місініи живота ві Абрізѣ. Ератъ
бѣо Кочапаръ вітвінія ві мѣсто єго, шїдь
по ві Гасінъ или Сіріанъ, пообічна у Болдана
адланъ десвоній посмѣя се котесю напалъ
Синъ на Ерала Десвонія на рѣкѣ Ісарачъ во
Селагти Десклімъ постѣдніхъ єшъ поиманія по-
слалъ къ Абіану, котої посмѣя ві Гасінъ стражи
єго.

Синъ дѣлѣрѣкъ ѿкрайнихъ пей ві вінѣкѣ ві-
дѣле вірота Далматія стради пітїнти. По-
томъ обрінілася со дрією ѿсанкаго Емана, да
емъ чрезъ то ѿчіана содирвати ві страстѣ. Синъ
ко разумѣлъ єкъ, что тесі пріправиесті готов-
ите ві защищенній твої. Малі потомъ они ві
західской ослыти ві сраженнѣ и ѿсомъ заново-
тѣ лишилися: народъ же дѣлѣ глаїкъ твої (уточн.)
нѣкому Владіміру Владіміровичу кратко съ-
юю Ерала болдинъ. Жюланъ рагій Еніканъ сон-
язованія на избраний юдалъ Ерала діша іпонъ, и
изъ темнинъ щібетникъ Десвонія. Десвонія
идѣвъ Емана у родника свого щефти пріпітавши,
при вітвілій оканъ твоїмъ ві Скітарі поиманіе
ві темнину відажденіе виїде, и Принцъ Мінхана
гонзівалъ єтѣдъ за Оірелію. Матвики єго прі-
кликавши ві Етартѣ пріготовля отрабъ, и ві-
дѣла тайни подати віладіміру ѿзданіадікатѣ
лѣтѣ мірни вілдѣбешімъ. И какъ толькъ силь-
твой отраба показала, то она склавла неіш-
тіяго Десвонія за отрабителя, и піткоже
имъ субіи Ералѣни прідворными ві гвардіости
привела, что она Принца того нїхъ темнину й-
зводінна ѿнімъжіли, щелінаніи, и напо-
шѣдокъ ві монастырѣ постриги вілбіи. По-
вонеда ѡна сініхъ пріемічійма ѿтравленіба подо-
зрѣнії приї простымъ народомъ загадила,
вітнівалъ она второго ѿчія іпоніо гесети за
Ерала. Синъ ві другої лѣтно вілдѣнія ѿногъ
напала на Принцу Гадоллавомъ, и єдинаго ѿ-
твѣхъ

тѣхъ тѣмъ вдало во власть сион Григорій Ерзиньловичъ, пріоръ же ѿѣгъ изъ стрицъ сионъ Григорій изъ Аброзо, и подчинали чрезъ ходатайство греческое помагателю консистоию, ко-
торое Евло Григорій Коммісаръ самъ поднялъ. Сій
пріоръ Григорій Ерзинъ изъ Оірѣлю, и поимяле
Іоанніемъ ѿѣгъ и изъ К. полкъ Аввоюа Скѣтар-
и, и нынѣда Пріора Григорій иже темнико
во имя Імператора постанише бы Ерзинъ.
Григорій пріемъ во владѣніи дивадната лѣтъ,
но ѿѣгъ противъ - Ерзинъ Григорій се распиними
полкомъ поискали и скрѣтили, и вражій же
цири Антинарѣ учиненномъ животъ лишился.
Бѣжанъ тѣмъ вріимъ Григорій чрезъ скрѣтиль
и петръ посѣднаго претакатила волнико-
мъ, Полого въ горахъ поискали: сбѣгъ за стро-
гостъ и турантъ чрезъ ворицкій вакрѣ па-
ки погубили. Того ради оны икона Ерзинъ имена
устрои, и имѣлъ тѣмъ титулъ и власть сѣда
теоріи, и народъ ки защищайи отітнѣва-
шыши.

Ранѣа, и Оірѣлю насталася ємъ пѣводомъ, єи
новѣе наслѣднико замлі пріорѣстїи: замъ сило
и мънѣніи икономъ мѣждъ изѣланомъ и пыномъ є-
го Урошъ вогорѣлоса. Синъ подозвалъ
тѣмъ дѣримъ црквиши приходиъ замлита
которымъ потомъ Урошъ икона сабѣнъ Енадж-
ицъ ѿѣгъ. Братъ же посѣднаго єшъ прѣтиво
Ерзинъ учинилъ ємъ великии блѣдность, и синъ
постарѣла пріамѣнити ихъ во селѣть сионъ,

и потомъ ѿѣгъ аскепоматика. Даѣ ѿѣгъ
попѣріанка на єто ѿѣгъаніа и прислѣзъ, и за-
то награждени ѿѣгъ дѣримъ частію замлі въ
шінѣ. Трітый же Градинашторовінъ ѿѣгъ,
и прекращалъ долгъ въ разнику и хламідіи го-
рахъ. На посадѣост шахіца ѿѣгъ подносі-
мъ. ємъ ѿѣгъніи Подгора, и Сногостѣ во-
спѣти, и въ Озденѣ пости. Намѣріалъ
Григорій пріобрѣти скои исполнити, бѣзъ тѣи
ѣдинаго сына послѣ днаго Ерзинъ Владимира
сухатала, врата Григоріана: въ Градинѣ из-
ѣгъ ся четвѣрии іонами въ Аброзо, и че-
врѣлъ греческаго Намѣріанка клагонаклониа и
помощь єти, и помоцію тогъ завоевала ѿѣгъ-
скую часть замлі възданы пріорѣстїи градъ
Антинарѣ. Намѣріанка томъ трансѣ походѣ
тому ѿѣгъ въ К. полкъ, и Градина пріизвѣ-
дите вогорѣтитика, посѣнѣда креюнѣа Скѣ-
таря креюнѣа Гарнѣвономъ подъ командою
иикъа сионъ Боросца укрѣпилъ. Григорій исп-
равлялъ пей быти посѣднѣа вѣлѣвѣннинѣ
своемъ ѿѣгъ ишестїи, и ѿѣгъаніи: но
изѣланъ появилася Градина въ новѣи Аброз-
иниа Намѣріанкомъ Амѣдіемъ Контостіфаномъ.
И Григорій посѣнѣда ѿѣгъ въ крѣпость Скѣтаря
и ѿѣгъ ємъ людѣи прѣданы съѣлъ въ рѣкѣ Ни-
прѣтланъ, и по тому до смѣрти въ тѣмнице
шататкои въ К. полкъ заключенѣа остали.

Градина по новѣи владѣла єдинѣднаго лѣтъ
иа инѣстланной юности, замъ врата Гри-

гівіа различинамъ булали на жицтѣ єшь тциама. Сыны єшь изгнаніи візім, Оскат і Імператора Маніона силомъ Орбіла візім візім тажаній квідіни. Старейший ѿ нихъ візім саслале по німъ Кралімъ візім: но іспостаты діамъ єшь вік. д. 1161. візім статахъ Тірбіни і зінти візіміїмъ візімії, і віддали єшь візімомъ архієпископъ Діонісі, котоїи ѿ Радоглава і кратії єшь по многому крохопромітіи кралевськое достоїнство і западніе славинськое Кралевство шторгахъ, і ихъ візім малому шкіріті градиці Екатаро, і Окстари і скрітніхъ Жівінніахъ ітвоніахъ. Братъ Діонісі Евліс скрічилъ іхъ ім'я Господій, і привівъ єдинаго із кратії тече Бахіна візім Унгарікою сродтвінное покровительство. При пірвому покінніи котою Евліонна братъ синъ Неміла єчинилъ єшь незавіннимъ Господство єчинніти, Бахінні показаля пісні хвакініи вонисомъ. Вінъ 1151. літо єонъ візім іншанінію трамініи при Осіннімъ єкітіє відатися прінціпіїв, щубтівъ єшь что замъ Маніона Імператора гонити єшь, ікратиля, і синъ німъ єшь поіледо-ватимъ візіміноке візімі, і уранихъ Імператора на лице. Й заміжі міжъ синъ покінніахъ, поиманіхъ єшь. Візіміноке діамъ заміжі синъ німъ Маніона візімі діамъ, Оскат іхъ архієпископъ візім із прікініїи візім Саслости потвірдініи візім, поиманіхъ єонъ Оксаузахъ ізі візім філіалівъ саслакъ візімі візімі не візім 300. но візім 300. членъ во

Літоп.

Ізомъ, і по Іберії візімі зело, людін чинити. Чайтанію поільникъ синъ ізі Адаміто - прікініїи Трансієніи єшь синами поіледініла єшь Діонісі, когда зімлю єонъ єгда Імператоръ Маніонъ візім. 1166. візім Адаміто закончилъ, і візімі прікініїи Провінцію.

§. VI.

Поб'єсть ѿ скріпному славинському Кралевству.

Броймъ іхнаго славинського Царства, котою Принціпіїи синъ ізі Предімію ніхъ прінадлежало, єшь із дівоге находитиcosa, котою парція може скріпнію Озловінію. Вані візімла часть прінадлежаніхъ кій подданініхъ візім горації междъ Адамізію, Іакідіонію, Осерію, Босною, і Крацію шентані. Царство єшь колиє со-стало візім із землі єшь такової почи візім із земліхъ поустричніхъ народівъ юркі таїтса, ізрікі єшь, что людін сочінній єонъ равніствомъ дімка і праїків міждъ сокію гім-нанія, синъ подокі дітін існіхъ старшихъ прінціпіїи, із сини візімі старшинами отічествен-ної славинської влади єхнаго глашагу старшини прінознавали. Й замію візімініїи візімі-філіали, іли поіллані синъ ізі тихъ намірініхъ, єшь поілдані єдірвати сіді, мні-го же панъ єгда престаність ікіла наї візімі

стара-

старшинамъ ихъ прислачлася до толѣ щита
ибо старай отставки съ вими золотника. На
родѣ имъ образомъ устроенный союзникъ не
имѣлъ стѣнъ, но изображалъ царство и
царствѣ, скажи иногда Кѣмліи во Унгаріи.
Таковое гонитво находите и во второмъ гла-
вномъ царствѣ. Всїи Крали ихъ обо при из-
мѣнкѣхъ, сюда при Франкскѣхъ Граминцахъ, да є-
ши въ земляхъ которыхъ тогда новыхъ владѣ-
лихъ принадлежали сютали. Первый ебнерыи
главній фиѣтъ съя Сѣпѣодѣ или съя Гладъ-
скій иѣкоиги гобскаги нѣѣдомаго запоев-
тала сыне Сѣпѣонахъ быти покѣтвѣтыи въ
славянскѣхъ исторіяхъ. Которыи за двадцатъ
лѣтъ надѣ Алеманіи, Бреции, Влахіи, (и-
глан Мавровлахіи) Босніи, и Унгаріи владѣлъ,
или мѣжть быти, что земли тѣхъ врѣмени
на врѣмѧ проходилъ и пѣхѣлъ. Сыне єго
Сѣпѣонъ придержалъ владѣній той двадцати
но иѣнкѣхъ изъ двадцати лѣтъ, и въ налагѣ
ство штатныхъ сыновъ своемъ владѣнікъ, которыи
Кралии Салоненскому, казнены. Владѣніе
сихъ Херцогъ Гатиній (Радомиръ) вели-
кий союзникъ христіанскій, которыи скончъ про-
тивъ болгарскаго Хана Крикѣ (Крима) немого
противъ стати, но прилагати єму пріиѣзды. Онъ Радомиръ умрѣлъ кромѣ юлѣдства. На
родѣ потомѣ поиновѣдка патимъ єдиномуъ за-
дрѣтимъ послѣдовавшимъ Кралии, и съи
послѣдний Вацлавънъ владѣлъ то паки чи-

паки наслѣдствено, и въсѣи спомѣвъ Бѣднинъ
штатники. Бѣднинъ въ лѣто 803. сълавенскаго
гостоза Курла иѣзъ моравіи съ Гимѣ єдна
пріемъ, которыи присовѣтвалъ єму штатни
изъмѣнство, єхъ же Христоѣвъ воспѣтии въ кри-
зинѣ, сюда при Гоноріи, въсѣи въ кри-
зинѣ, подчтѣлъ имена Отеполака, тоисть, гла-
тый гонитъ. Оное раздѣлѧло въ оглаше на
Бамѣти и єѣднинъ и израдине, чтобы Бамѣ
єдинъ ѡдма Феднинскѣй или капитановѣ
надъ сто престоли или родовими подъ евою
имѣль, и то старшинамъ Одинниковѣ, и пати
учищенимъ союзникамъ будѣ дарданъ. И что-
ко влаки єбланъ, иан Графъ непорѣдѣніи є
Брата Зависскаго, и Одинниковѣ покытвалъ. Бѣдн-
инъ долгъ вѣлѣ владѣніи штатни сына се-
тотиїи, которыи двадцатната лѣтъ (до 916.)
господствовалъ. Овѣтникъ сихъ отѣзъ вѣ-
дловъ съя піанъ испрѣтъ Рагбуніи, и
дніи вѣчъ, которыи на концѣ на ловѣ вѣ-
ни лишился. Послѣдовавши єму братъ єго Томи-
славъ, владѣлъ вѣдловъ сихъ єго, которыи
царство паки раздѣлѧло междѹтѣзѣбомъ
владѣніонъ, и сюмъ дадѣ землю Нагрѣнинъ,
семѣнъ Нагрѣнинъ, (семѣнъ) которыи дадѣ до Аб-
иана и дальше до Македоніи, и Прогондскѣхъ
поль протагалася. Послѣдний наслѣдовавши пі-
вону, попала скончъ въ сѣль, єси тридѣтъ воз-
мѣрній погѣтній гоподство надъ именемъ Да-

майин. Нрамола таа вождьнина съна ётш христианскіи помоції Боніаковѣ и Гайдеи въ наѣрѣніи єши засекати инженер Далматинъ: скончался съзывъ таафѣ смѣрти съна того, которага постигло ёшъ сржкіи изъ равниннаго Халискаго. Твердо слѣдъ художникомъ съна воспрали владѣній по смѣрти ліда сюниш, но примиши въсма скорѣ, штавленіи снои сънова ѿтворилъ Сотницю. Ймъ по паднинѣ и трухѣ лѣтѣхъ постѣдовали сънѣвъ ёшъ тоїмъ, ємъ ваки по 11. лѣтѣхъ сънѣ єши пріносилъ, съзъ Капитаніиши. Приміслихъ вънотъ лишился чрезъ въсамкія таинственіи, єши сънѣ єши шмитти. Сей прѣдѣлъ съна єши овѣтодавъ въ соглашеній, которому сънѣ єши єгъдѣслѣвъ посѣдовали. Радославъ прінялъ нѣкоторыя вѣданія въ Кроатіи, или въ виленіи Далматинѣ, которыя касаѣтъ управлѣнія чрезъ Бана Бланка. Считатиамъ тѣхъ «художніи заключеніи єши уѣвлѣніи съ», и въ подводнѣтѣ Бана пріняли срѣбре. Такою постѣпеніе у славянскіихъ народовъ были освѣніи, и неномѣ улажіи, занѣ по большѣ части Край-Лю юдалося юнтовиши разногати ёдда сънѣ въздале съ съвѣніемъ поклоніе. Того ради посадахъ Радославъ съна своего Диаглава противъ Бана, самъ же отдалъ поклона въ паднинѣ сънѣхъ. Принятъ разогнанъ дѣнствительни непріятель изъ многаго кровопролитія, по поѣдѣлъ съзъ шартиши. Сънѣ изъ поклонѣ сънѣхъ на Годицкъ сънѣшъ, єши понимати ёшъ, и въз-

ти на прѣтѣле ёшъ. Отцує єздорѣніе съѣз-чи пріиѣдши сѣвати, съде толь силичи го-ко-ніиъ съмъ, что сънѣ за єши сплати съ съ-ко-ніиъ вѣрма въ морѣ при дистѣ. Банъ пріиѣлъ ёшъ изъ каміка, ізъ котораго ѿѣланскій ко-роль ѿнѣлъ єго во Италии, и въ кропотности поставили. Сънѣ єшъ овѣдѣлъ Босни, Ко-тарѣю равнинѣ, и селася дикѣ, Корадѣ, и Витинѣ. Поставили нѣкото Тихомилъ жи-чановиже на дѣлѣ страню тои при Дринѣ рѣкѣ. Ти-хомилъ тои ѿнѣхъ нѣкото ѹнгарскаго Маги-та Бана раздоранишаго Босни. Въсамъ Банша пріиѣши полки и Брада ѹнгарскаго разорили, таа продолжала, и Брада Шаглава съ нѣкото-риими сродники въ сраженіи при Орѣѣ въ пѣнь вадла, и употребила надѣ нѣмъ прѣстѣскою ѿварію. Помѣтено со Брада и гробомъ єшъ раздѣленими скразу членыши лишити, и изъ ко-ніиъ въ Савѣ покризи. Радославъ же сънѣ Сѹѣ Брадѣвъ до смѣрти прѣмы въ Римѣ, и испри-нималъ попечица ѿкрамлѣстѣ съсіемъ. Влакъ Бана илъ ѿбѣнѣ шторгахъ съѣтъ поспѣлѣніемъ надѣ дистриктами съсіемъ, и таки сѣвірное Словенскій країнство ушло. Многа старины ѿ країнскаго Брада, прѣвѣ же ѿ Бради въздало-ши славоніи Биѣхама и Водине покореніе. С-татокъ же раздѣлениѣ съзъ между нѣкотиими фи-ливіями країнскимъ въ горахъ, и ѻндати ѿ-ти сна племіни, которыя на конецъ ѹнгарскаго Брада Венгриана ѿбѣнѣти хотѣнаго зальвѣній.

Хорватії їх полкови прийшли від гори въ 1099.
Лето за ім'я Богдана відомі.

§. VII.

Побѣсть ѿ рабо - србськихъ Блѣ-
стахъ.

Принци по ім'юмъ нинѣ союзникъ Олбані-
скаго царства заснованія своє подіржали за-
довгі. Воні србскіи їхъ Банъ величесь силу,
котора німа привѣтна била, употребленіе про-
тивъ самихъ сїхъ, і потомъ горѣ поманьти
крани, і частка пріим'юю Гигантава укоріли
їхъ падіній. Дга горѣ привіденій Банъ раз-
сей елизъ предмѣтами, і надѣлася чрезъ учи-
таріаго Краля возвидити чисты изъ притоли
славянікій: сюди Імператоръ Шанділъ предла-
ришъ і, і уничинивъ падити єго. Намішана
прим'я Сонъ въ надіждѣ, что сыны єго про-
видять єго. Воні Імператоръ штавашъ єму
расп'ятіи Банатѣ, імі обіцянати. Сыни єго бы-
ли Отіфантъ Німана, Миролай, Константінъ,
Хризіміръ, і Михаилъ. Два сїхъ послѣдніи
візьмили въ ім'я ім'я у доволітельни: перший же
відь владѣли всімъ Отіфанкою болітію. Учи-
тарій Краль Отіфана утвореніе въ А. 1168. щи-
дрочією то історію їхъ і Аланіхардомъ Анталіи-
са сыномъ Харуга Банітскаго Михаила, і на-
дѣкама тиха сонца возвітіяни, котурми ѿ

БЛАСТЬ

звѣтъ грохіти во Іллірієѣ изгладити могахъ,
і покішама за два года Актическими разді-
нами юніш со спекіми Принцами Греки ізъ
Даремъ і Далмачії прогнати: скажи Імператоръ
Шанділъ збільшити сокільськихъ і ѹзділа віль-
шими. По смртії Алонної ажъ Німана, і
Миролая наслан на въсівъ іхъкою малаго
блескаго Рігінта Догрішка, і ѹзділи і іхъ
блескти въ вузані въ притаканії свої. Далі
заснованіи ѿні Харелію (надіждно Косякії)
і Батаю, прінгнѣтнан єї вірши малыя Аспо-
ты пода віоровитствомъ Імператорскимъ пра-
вівництвомъ. Позада Імператоръ 1166. Філодора
Падіста, чого написала таа, учинилъ: Ні-
мана скли напад на Псаломовода того, і раз-
сипахъ єго вісніво. Надѣла во на деспо-
дії єго ко Імператоръ візьмашъ постіблаз. Потомъ прініе сюже Імператоръ, і Німана
їхъбутъ въ гори періска въ піщаныхъ і каміахъ.
При томъ удачливе єго страхъ не ѿ Імператоръ,
но ѿ іонихъ подданихъ: вѣдѣла ко Сонъ
попустінство їхъ, вѣдѧло же і то, что єstan
Імператоръ єдиномъ і чистиниихъ Принцами
тавінникіхъ владѣніи подать, то Сонъ відъ
полохи лішніти. Того рѣди просила Сонъ у
Імператора прощенія і милости, і привіла,
какъ тооже візьмашъ сыле замокъ ки ногамъ Ім-
ператора. Йштѣжъ всіху вѣрность і покор-
ність: скажи єзтівішъ толмачемъ Імператоръ їхъ

Оде-

Сіркін північній сінці скінченими її унгарськими Рігантами від сонця, чогося чріз тає сіні учинити независимими. Від А. 1172. на паді сінці на Барітанський геодесний Градж відійти свої відліки. Тоді ж і Рафьо покорити щадливі градж, но жити тогіш призвавши сонзинки свої Болаки і Хорвати від помочь привіднані єшт штубніти її намірні свої. Єї діздовдані сінці посліднімів Бале іхнія Оловяній Радославів і братів єшті Гайді і Владимира привідніших ім'я гі греческими помотатінними полкамів пристаніши їху, алею царство свої відправити паки, нитоки за-даласное прив'язані, но її архілі юдати їху від відшкідні Неманіно. Потому доітале Вімана ніктоє єрік, котрої Світ єдиним токиє сражінімів окончала прі Принципі. Бані від томів владимирів поїддніх стає, і толь кріпкіш уранніх, що мали по томіх від Рафьо примінів, і чимів послідніах сіла Радославова соєсімі ўнічтожена віда.

Мало потомів поїшак Імператора Манілахії Унтарії, алею Принца Балу, котроїв її унгарська Корона привіда від претажанії Кралества єшт утверджу. Її відразаєджа поїшак від Сіркін, що накладти Вімана за єшті понах на-сланіть. Той усю загадила, усікіа приступи, Сілчи Імператора тиа сілою зворил. Таки понах єшт поганіах сіхоту, хота чилюмі прив'язодили Імператора вонніте, поєддні

ви гори. Німдана вторини щадима милості просити, і полічиласів, поїнтді віра її від ім'я що приступник посліднійшима Окружома прід Імператором сії поїрга. По інекоманіх літтях 1176. прикажал єм' Імператор тиі відмінно їїї, алею подія нема противів. Вілане Ірелана Сілчана Римськаго відвати, і сінці послашала, сідати малі потомі паки показала противів.

Была сінці рівностинні сінці греческії Шроп, і щоновакіль містіа Монастирі ріди монахувши чи-на сіватагу Вімана, якожнікі школі ріди подданихих ізонд, іли Монастирі Хілам-дурк від горі Іламон. Потоме напівліто єм' казалося, чоєв Опікіопу народі єшті приступок євоні від Рафьо прі цареві сіватаги Ві-тра звісів із Дрхі-Бенсковою Рафьоукагі, і-хочели сінці привіднити єго, чоєв сінці її є-шархіланага залежності штубніла. Градж Ра-фьо защищала свого архієпископа, і сінці за то щадливі градж той від сітомі сівонія Ми-рославома із такоїмі кріпкінімі намірнімі, чо єнкі пріді нештубніті єзде предблаки їху, донділа сінці із поїдднівши відь єго. Сідати начальнім появиласі Манілахії помочь, і-же і штободін їху, привідніже єго віспівати поїддом єхнатив гори, і її грандіше нікати міра. На то сінцовільно єм'. И малі потомі міре той чріз вімана Мирослава паки нарішніх. Вімана тогда покорнаса сі сінці

сватомъ своимъ привѣлъ къ Гарбониамъ, ко-
торыи слѣдѣ помочи въ тигѣ изг҃нѣваніи. Банд-
оинъ въ д. 1178. жалѣлъ флотъ морскаго и
ничтожныи были въ Полѣвѣ пристанции алан-
скому, и гравилъ тѣ нимъ въ Канадѣ, иѣзъ ко-
тораго они въ вѣкъ третій подобѣгли. Въ
изѣбѣніи же лѣтѣ шедшаго они изг҃нѣли гра-
дѣ (Гарбонѣ). Они Сѣачи паси юрѣзанъ поѣхѣ
нааднѣмъ, по койѣ они жили малоѣ вѣка, и
ставшиѣ единаго сына Індри, который въ тру-
тѣаго вѣка Отца своего Константина Сѣача
захѣольскыи побѣнилъ налѣдни, но потому па-
ки погибъ.

§. VIII.

**Начатокъ Баната Мачбы. Сѣмишнѣ
прѣмаргъ Сѣрклю феудальнѣ ѿ Фри-
денка Імператора. Стѣфанъ вѣ-
чаныи Краль въ Сѣрклю. Унгарскїи феудалы
Господство надъ Рѣгнѣ. Вѣшане съюзѣ Крала
подъ Папиними Господствомъ.**

Въ лѣто 1180. появѣдовавши смѣрть Мануила
Імператора, якои унгарскыи Кралю, таки и
Отманскїи Нѣманы союзникѣ єго ѿрадѣ привѣлъ
Земѣ Крала паки воспѣвалъ Владиславъ (при Сѣлѣ)
Бросацію, и Далмацію, которыи Імператоръ ѿ-
нали были, Царство же и Бѣлградъ вѣ притѣ-
ни.

иї: а сїе (Сѣмѣшнѣ) щеніяма почти изг҃нѣ-
нныиѣ. Краль въ той вѣмѣ устроилъ Бачевѣ
Банатѣ, которыи страна єсть южнѣ Аризовы
и Моравомъ, въ южнѣшнѣи грады Бѣлградъ,
Шкоджа и Смѣдровомъ. Въ той же вѣмѣ гра-
нича унгарка до Моравы простираша. Баната
имѣла два сюза Тихомила и Сѣмѣона Сѣ-
фана. Они поѣхѣднѣи были великии Гатники,
пѣрвый же умѣръ пріѣдѣ Отца іхъ Соцарстан-
ника. Сиже вижеутеславъ ѿбѣти свои даю
ко Отца єго александрии, но начи ѿдѣлѣ
часть неѣю захѣольскыи земли, то есть кра-
ній Вишковъ Принцъ Константина Отшани-
ра, и наимѣ Отца єго ѿнѣа были, наадѣ. Сѣ-
рѣтила она въ д. 1185. вториихъ вѣ сѹи со
їїаудозио аризїи греческаго Імператора Флавія
Льбія Гигла, ежѣромъ же имѣла отпѣтъ От-
шанира Кназа искаго. Олишлатъ же паки
Фридрихъ Ксаръ въ критиопонимѣ вѣниткомъ
походѣ побѣдилъ во днѣ, попладѣ побѣдилъ
на свѣтѣ къ южнѣ ѿрадѣ єму предоднѣи про-
бѣекъ чрезъ земли тиы. Послѣтво той ѡкончи-
данно пленка Ксаръ, Сѣачи прѣятно. И воз-
вѣдилъ великої ѹдиницѣ въ сѹорѣ, на которыи
они въ днѣ Рождѣства Христова пришли. Ксаръ
же походѣ опровергъ вѣд. 1189. трухъ Унгары,
и въ Бѣлградѣ имѣла лѣтѣ, на конѣ и дружин-
нами привѣлъ, и потѣрпѣднѣи владѣнія ѿнаго
и Ксара побѣнилъ. Новыи бѣ Краль завоевалъ
въ д. 1193. различна болгарскій, Македон-
скій,

тільки в Італійській страні: но ѿ Імператора Ісаака Інгела ѿ білди Світла (Сіїнська) атлантичеськимъ, а потоm на Морахъ рѣкъ постеждіи. Онімъ противеніемъ славянскому пеsѣдію єще правлій штасовити, и постріцина въ монастырѣ на папітникой горѣ.

Горѣ съ изъ мене пітієдію піфедію, во бѣлію пітієдію
істотиши съ Світъ імп. Світъ съ горѣ атланти, и
історія въ Венетіумъ Европіи, хотіла въ іхъ
імп. імп. імп. губити С. Европіи ізъ дімомъ Хондія въ
вікторії ріде прінца пітієдію пітієдію въ імп. імп. лѣті.

По пітѣ атлантическіи три піни ѿ пірваго края
Італійськаго (Італіана) Гаїка (Гаїка) и Отіфана
(Ітічаніаго) Світій (Світій) по сімб. іспані-
ніи посѣдѣдій піни єшь Отіфана ішріїніи
пітѣ єудоїй діція грецікаго Імператора Ісаака,
и тѣмъ євангелія Регентомъ Остро роскошніхъ или
Триваленіхъ заміл подъ грико Імператорскимъ
Іладичтвомъ. Сліпшъ ісладіїніяни края
місгей дѣти родилна ємб, и за нее здіржно
жити обетнаго оніхъ жити сконч, и пітієдію єзде до
абъ сестри съ європітимъ. Многи трудали брати
єшь імп. імп. ихъ, но не упѣхл. Сій Краль за
Регідійро ісся пізбралъ Отіфана. Принц-
жашка єхъ разіогріюнти кладбії іхъ. За
то сіхъ ініахъ ѿ інѣоторомъ Світій Харіогони
Ірии Бамбія, Димитровицъ, и Стѣка, и
Ходатайствомъ Гаїевънію паки возвращнія,
въ д. 1200. У доказуєтимо єсть, что ніпрачтъ

ство її, которое Отіфана на граничахъ Унгар-
сіонихъ творилъ, проузіло что вмирилъ Краль
Індрія брата іхъ ізъ полкамъ ізъ Далмациї
въ Орѣлій послалъ. И сій походъ готови при-
мѣнъ въ до толькъ військомъ состояніи. За
тій Індрій вспіралъ титула Харіога Хілакагау,
Отіфана же братъ Іблаканъ (Іблаканъ, іні
Іблакъ) Кралемъ виже въ Далмациї и Докслій,
Отіфана таїдарівалъ наїманський дріжній бій.
Вато по сюжету вторыя хіны гівна імп. імп.
імп. вініціанскаго Харіога Хілакаа подложнити
хотѣлъ Папы: тойже вітоси істоч-
никовъ іблакане ділами незадовільно подібніи кра-
ївськоє достоинство. Сія Принці піи въ д.
1199. писали Папы Інокентію третімъ, ізъ
Папа низводноти європіїкъ и хорватскъ, чого оні
просили, послати. Базії унгарскій Краль того
нездозволилъ. Послалъ же Папа полномочніи-
ки своя Ілкоевікіи изъ Отіфана Іблакановъ бра-
тіу: ділами прієлі Гірекію церковь въ мѣдо-
латинскій цркви, къ чимъ ініахъ видно под-
даній и тако склонни виши, какъ вірховній
іхъ владѣтіемъ.

* Ось таю прієлі вівініо піи Кріза таїхъ ініахъ,
тако въ бѣлій фунтъ прієлі підівії Папової обра-
ї вітоси.

Іній потоmе въ д. 1201, болгарскій Краль Іш-
анік вібѣстошалъ Світію, и заніже, какъ видно
и європіанія Отіфана изъ вібѣстошній топкѣ

участників війни, також рапорт її үнгарській Краля пошила та поклавши до Сіркало, післядніх Отіфана від д. 1202. і поставши брату єго Івану
Калакану від мѣсто єго шин феодальнаго Ірхунськаго замку рапортати. Приміських же від Папы щочи
попти ѿ надітди, которий син ймѣл єго бца
архієпископа вінчачти. Вато отара ма Папа чрез
калаканаго Ірхунського разговітвати Краля,
її камбіялак Ірхунського від дѣла сіркала від
д. 1203. ділам син від мѣсто єго Сіркала ѿ по-
віннованія І. полекомъ Патріарху єршавіл, і
удовлетворивши, що Краль віздераний свої
вінчанія. Потомъ попавши син Ірхун-
ському вінчачій товаришти: низводможе обаче
той вінолінніка, замъ Краля Үнгарськіхъ нозу
той препатил. Від синака же що син никакова
срібакаго Краля тирітти не хотів, сама ві-
справля читко Краля сірекаги.

Діло єд. ѿ житті після, що Хенрік Третій він
чрезъ погибь Шимона вівши до той сівінії Альфонса
її за погані влатки Краля сірекаги, і праця. На-
шою вітру єво вінчавіть, перво що Брітъ Оті-
фана Сілва прізвіє єго Альфонсомъ ІІІ. що є звичай
єго імені, і вітока була відмінна пра-інвестиція Краля.
Брітъ того від Альфонсомъ ѿ брівіїв Інвестиції
підікан, із тобою є юстиція лісами та гірськими
відмінами: Збройную Галіїонівській Земляхъ та Нормандії.

Післяти єз тоді юстиція гірськими відмінами
більше, відмінами розмежуваннями Брітъ підікан-

Края Гонда Сілва, якъ якъ Міланській підікан є є-
дна підімістична земля Істри, є після вітрова-
ти, підікан та європа, таєм рівні Істрию ві-
нчака європа.

Сіркала єжі єздрила ймѣла вінискоїї зам-
іларно вітровії церкви. Вінискоїї є по ві-
нчані Едала спіртіи вівкоги Отіфана праздно
щетало, єздато Олово длино, которий від тома
вінискоїї дланідзате Монастирі, і во
всакому вінискоїї столії європа єстечк
попічній имѣла, даки від течу, що єже є ві
пронихъ Монастиріхъ кроїт юноши ѿ дубов-
номъ чиїмъ готовашихъ, разіїт її містю віл-
городній Сіркала настадзалимъ євали. Примі-
сітодзате синъ чиїгіа мірські юноши да єи ѿ
Монастирік єк горѣ й-доза юнтина поши. Ва-
попідікан при тома юнтида, даки вогати
юноши їли єїнімъ, їли віністонініи са-
важнік європініхъ вінчаків підічній неприміхдальн.

Після єшо підікоти єто єто Єло Сілва єшо вінчи
надімістична більше Альфонсомъ Сілве від Сірка-
ла, і вітока: ю є європа єсть, є європа
вівка. Котіло євітівіть після єшо тобу рівні,
їїні рівнідій Годона. Ділою Альфонса працю є
її підітвівши тобу вівка: ю єшо підікан є є-
ло єшо вівка працю єшо за єшо. Її тобо єшо є-
шо підікан більшішими вітівкою Петрівікії Вінімілії,
тобо є ютівікії тобо є європа працю, Брітъ єшо

на фінансах, і цим він не дуже сприяє добре
заняття та здатність своїх працівників.

Однакож син, продовжуючи поганість своєї
тиль, наслідував синів (Савва) та відмінно рі-
вності й недостатні. Він же непретанно по-
жалів сину церкви й монастиря своєї распространі-
нення в Ізмаїлі, наслідував їх трапанію: чого
Народженої він членів євреїв прилягли євре-
ївським кладам, то й він исподнім християнським
должностям: обсягнів лихови межах народами
грецькими й римськими законів, він той врім
всіх праївницягів він краткому гоїдніні
сохранивши. Давнідевати синіх єпископатів
горіх поманітіх куди субділії 1) в Бахчан-
ській панагії. 2) він землю діокліїнської панагії
архістратига Михаїла. 3) він тімешк панагії
Миколая. 4) Епітимії панагії Георгія. 5) він
Барбії панагії Апостола. 6) він Ростік, ві-
студінськ. 7) він Призренськ, Панагії. 8) він
Грачаніцьк він Монастирськ Панагії. 9) він уто-
нишк панагії Миколая. 10) він Епіфаніїчк, пан-
агії Миколая. 11) він Кілікіїчк Панагії. 12)
він Мозаїк панагії Іоанна.

Однакож що було він відповідною, які місця
протягом від Монастир до Ізмаїлу між місцями
до 14. 4. 1250. Їхніми тільки що відомі прапори
від Пресвятої віровісності відповідно до 4. 1250.
Він же пасифік Савва. Він він Кілікіїчк панагії
він Епіфанії. Савва. Він він Кілікіїчк панагії
він Епіфанії. Він єдна тає він Кілікіїчк панагії
він Епіфанії.

то він стояв звідси лівий Ханський Форт відом-
ий під назвою, які Харбетом. Він є Редутом син,
в обсягнінії якіїї панагії європейської єрі шестнадця-
ти монастирів Ізмаїлу Стіблів про кількох Порту. Понад
це панагії панагії він сім'єю синій, є європейської
якіїї панагії європейської панагії панагії.

§. IX.

Стефанъ юноша Краль. Стефанъ
Арагонік. Стефанъ Миланій.

Князівські посадники Каланія Храпакій, їхні
владіння давнідевати й два літа: він призначав-
ши підлеглиство Папи, но греческого Патріарха.
Сине сина сина Стефана вінчаннянаго, отців
за Стефана Уроша Крала греків. Догада-
тилося претирієла Сіреліа поділ Ригитима синім
від д. 1242, 1243. великою містостанії він монгол-
ських Татарів Канікії Ханових, котрій при-
морська міста Баторів, Аринастро, в Швейцарії испо-
лнили, що він роду вінківши панагії панагії.
Вір-
ан він той врім маєш таємній ві-
лівськівській серебрінній уловівінні мініш по-
страдали, міжмін Хнагари й Далмати. Він син
(син) по сині присланінні толінко паки раз-
міножнані, що він д. 1255. до 1259. господ-
ська греківід страні візупоконівати могли, за-
щищали післяного Деспота візупаконішого противів
Філ-

Франчард Абби лікара імператорського Емпіратора
Софіївської, й іншою ученими завоювання
Македонії Палеолога ізгнанію з держави ім-
ператора Ізія II. по літам 1261. віншої статі, й
надалася срібників умінністі непріятелство фряз
проти імперії Лісопта західного Італії; но
Принц той низведений наліг пронзиті, й
уїк'яла імператора по дикатолітнім багатом
покійшій, що братівши імператора віді-
нівши можливість єдності єдиному а-
самблеї єгі від А. 1271. Оною зім то лише а-
скатільне плавниця Крала, (Уроша) що он
від представлена аскатільєю исполнити. Й з-
вінів старший син єго драгутінік її юнінік
було їх діти її унгарського Отіфана Крала Ілл-
ієвітою, то взяли оні Принців твої за млад-
шагу сина Михайліна, й оберіяли їго наслід-
ником прізвісъ сотворити поділ під кілометре
що старший сын іменина ради колеблючи що-
крайнина ноги приключився, низведений
від правлінністівши. Й також іондзі під закон-
чим, такоже Крала ю імператором почавши
веський мир і дружів. Вір'ямо було від II.
по літам, що дівре ірекін від вініком відмінне
єста, й зато Маті Принцію та дівре іон
онаке прескатінні утворми і пратою. Маті
Принцію наложила Патріарху і прізвісъ по-

єланівських діци єдіність ім'ям Крала,
даже і не від тутъ Епіфаній напади опровергну,
преді ним діци єдіність праєвідміни а-
скатільні при дворінні і точній індустії по-
важні. Також і кінця. Олімпіади Принціє-
ни через непроходімість лісін, і висадженої
струні проміжі лісінами Радкошини від срібні
дверів принал, і шахівка за німі пристої-
на жеста ради верії від імені прізвісівих. Того
ріди распали драгутінікі політи (ша-
гори) і раздільна тида міждуб при дворінні
Алжемія, поспіжаний п'єніні і прочими при-
 дворінні. Старий братський Крала, від тієї
удалінівської смотрихи, і відоумівка і пол-
зи прізвісівих віорії і п'єнінів. Повніг-
дія ємь від її візаніна кіла, погані оні
послані від єдинів прізвісів кіломорі, і посадах
ім'я снаху іон унгарського Принцію візма-
нів заслані седацію за рівнівіт ініціалі: Но
онів скрадзі звісти у них імаженія с-
п'єні і Принцію. Відбіні таї і ніздрічні зіклі
підірвали посланів, тими ко унгарин кіла,
що Принцію іхні візелі прізвісів жіздна
проводити іннати. Наділанка єші оні при-
чапіж щільнина нідіні прізвісіти, но і в
томі шішканіса (прізвісіса); зані Крала, іх
пратітіли своєю прізвісівши из лоза зістрем
і прахом її заслані сбліза за столи, і поташ-
та что сюреї тиць спідніти від стомаха. По-
сланий від її країнка боржестіан посланін-

кому та прінціпальному містку та ім'ям її хрінди, до Полоцька північні пограничнішій Сірбії та града прінціпальних, й уж із многими корінними та розкошними висоруженнями утварювались, який то доказано було. Крім того Польськими із земельною, що старший Принца жите із земельною наслідственістю право ки пристола нічайше, після имати ноги підмайдані, після відмінні колгубініті. Оскільки іх землі склонюють Принціпів паки на задні возвратити: по заміжі постійності той могла бы отримати місце насправді, то висміяли аж життя придворні таї проїздісти. На Коніці напад на іх землі новий наслідників субсидії толькі сказав що они вже замислені потрібні. Тоді вже із нічайшою конікою іх землі украденими відуть градініх істоків, і єдіні гради склавши им, що они відмінно також виснажать, що проміжних конік іх землі возвратилі им, по землі тщети іх наградити єдуть. Із це не більше тогів разміблили они, що вже Сірбії вискаравши вигідності, що им на путь ки царствуванню граду Принціса лежить відні таємні місця місцевих відмінна єдуть. Того ради поспішали они таї скорбні наїздів вже відбігти. І також чесніший Принціпів та наслідником прінціпів. (Они потім же відмінна діловість Патріархом вже Феофанії Шіханії Апостолом Комініс.)

Мало потомъ старший Браїлів вінъ Оті-
фана Драгутинів відійшовъ на Оті-
фана

фана Уроша, й ізмінів та іншихъ ученихъ, та
кохані Стіца єшо жито лишила. То сільчи-
лось між Адальто 1271. й 1288. по сучасній исто-
риції. Началою єї Оті-їм'ство привело
єшо від великої расхиблі, і толкну угоризала є-
го існувати, що багато сходин в Гагауді показа-
вши частину країни Господна. Вона ж во-
стала єшо на Оті-ївла відрада, який
єго за хромотою наслідів пристола із земельні,
младшими країнами єдати бісно хотіле. Час-
тими євнала срібників Европама членів є-
го наслідати та невільників бути: і зато оні при-
нєділи її відмінна Браїлівів країнъ ізмінівъ, і
відмінною її гаїїні проїздії та країнською
титуломъ десполітівнати.

Принці та сама Евнала, є потімъ за діло
їхніхъ мурома сбільши та землі Оті-ївла. Єшо
єбільше чільно є є євні відрадіть біс. Не вінъ по-
ступився Їонікою поділ євнівністю таємніхъ
відміннихъ земель пристолю та вінъ.

Лій є начальникомъ Міланівова 1230.
или інакоже оні по відмінній наслідниці Уроша
Браїл подіялася єгейські шахередні Сірбіїнів
зовому Констанціє, таємні місця її поддан-
ніхъ існує, опістошали та інші із котирома
македоніївів страні. Й ізмінішими простию
єшо полкомъ греківніхъ подложими Імператору
Інгена, і вітвінів від сільчєв єшо. Із мно-
гими потомъ відмінні Браїл Уроша Міланівич
ін-

шімтірін әңдеуелін төс і шаралып күтін мәдени шеңберлекіншін чікі тогы, онда вчірінің еттегінің ратын 1283. И заміні болған не похаде томъ шайтанын кынж, жета та ішімні приокріл, то продолжал сиынтау түркіндең да дін. Егерди філіп Ингренник постлан претендентіншінің полкы креноқ: но оның ишемдік сиынтау түркіндең, но крашына по горамъ и хребтамъ непроходимыхъ, и такъ юханытын гази-паша Османитский, или главный Конюхомъ Газы не могж нападиша ишін шиши; но сиынтау подле Господиниңъ пасынъ, да ты сиынтау чрезъ сарбініңъ 1298. жылдана ишін. Ой представлінін толық жағын показалося потому, что поманьтый Константина паша возратима къ иже Иоаннтии Взламъ, и греческа страны тәмеке вази-шын седә пришли. Император же изъяснилъ, что пірвакъ сопруга Үрсина Венецианъ умирла, и побоязнившись что уроши тогдашние третій жынъ, енші хота она дін кыла Болгарекаги Кра-ла Георгія Тіртіра, по легкомыслін тасымъ лег-кии арнаны, даекъ подумотакъ Венецианской Прин-цікъ доғтініти. И зато поднілъ әмъ сиынтау содітка, кипюна и Принцікъ Шудозій зదыу тәрлізитекінші Вітора Іванна Комнина да бірдей. Взламъ вошірілде шоғони подноши-ни тоі: сиын Принцікъ ишкеттіл миссониа бердемен на төс согланына, и шіторагы ара-ка шараладаса. Тәмъ Император же приналъ ве-ликанесе сиынтау, но па көмінъ па сиын умшемелу-

ЕДІ-

едінін ағыра тәсіл Оуменіндікъ пекірті за слав-
гостібін сиынтау. То стояло енді меншегі
шаттардашы, замі Принцікъ таа зәлде красна
ет, и роднитасын чірк жерши менін, и
патіндыкто ләтта тәсіл жімдела жадана күтін
ниссетсанынші (легкомыслінші) разбіртено-
мб, сиынтау тәшкеделі таа сиынтау чын-
стриңдікъ. И то иенсюю нақлода грекой гор-
дости, таекъ ваджетағы Императора дүн ш-
адана күлде за платаннати Принца. Намінеш-
же яға па противности пристежділо многихъ
подданныхъ благородиин, и крова шербінінші
тәмеке придоханынти. Примірекен Матір индо-
вільно күлде сарбініңъ төс. Танетде и старшой
тінші да Отіфандъ кірле чрезъ сарбініңъ піс воз-
жебе и ғености енші хотелъ помошіи многихъ
благородиинхъ ишін Сиргей пізгаты крата
евого приждінін сиынтау тәттілініңъ чірк
Алтын кірақ оғын көспірткысыныңъ ешін иш-
рінбітін иші насаждітва престола. Но енші воспа-
тити шербініңъ төс, ынаги посока икеміл, різікт
дасы Матір чрезъ Патріарха таа разбіртескалла.
За то иходилъ сама иже Царграда къ Патріархъ
и доказала емб, что къакъ Үрсина таа көзгар-
сан Принцікъ сиын постланнанын клятвы ишо-
жете за нездешен имбетка; И возбійтіл м-
жыл Альбания Анесалиттыңъ Үрсина пістінен,
чиңе она и возбінділ шаттардахъ за разбір-
тевший дѣла тоги.

• Мен-

Імперато́р із зорівъ праїдата Іоанніана відрошилъ, проклятило, ніжемука побѣгъ підземною двер'ю та місцею ділого вбийства її відсторонивъ. Це вже єдиній здропъ губіння Пілата. Імператоръ відмінно розумівъ Іоанніана, дисторточъ. Ніжко діланою діланою, післякої діланою діланою та іншими таємницями, вінъ єдиній зі всіхъ засудженихъ відомо, що вінъ єдиній зі всіхъ засудженихъ, що вінъ єдиній зі всіхъ засудженихъ, що вінъ єдиній зі всіхъ засудженихъ.

Въдъвшій Імператоръ єї, її заніжъ єїне про-
разім'є єїни Патріархъ ви клаговолите въ ск-
рбничій тома; тоги ради нещастії непобеда єїмъ
въ уговорахъ своїхъ сії Ералемъ, дондрахъ діла-
таги фундам'я. А. 1309. непознані ви Осадникъ
дати дібръ ісіон Краль ви ложе єїко Ераленъ
віві турдінка Патріархъ єїндзъ їїї разюкетово-
ти, и зато возвращалася ви К. поль хотіць до-
стемніство їїї шаскити. Вані єїдка той ви не-
доузловівъ починали. А. 1300. Шербатъ Імпера-
торъ зата сеноти ви Солом'я, которми пати літальні
мистарі єїш самаги єїмъ, скі жи тюїн пред-
німи, но и предъ своїмъ шасктомъ толкни по-
низиши, что и самій гордій греческій предвор-
ний гандан таковыи поступокъ єїш. И мні же
аки закликані за Імператора єїш клаговоли-
зине подъ юлійми, по кемъ Краль щади
єїмъ

См'є Констанінъ, и щриновінівъ єїпредъ єїї
Болгарськыи Принцъ. Приможи тоги вісправи
шъ ѹнішъ єїм'є многихъ ділової греческій помо-
гатанію полекъ, которми поводомъ єїмъ кра-
їшъ єїшъ, и противъ крамолінкамъ, щасливихъ
брехъ, нам'єній єїї ви молчанії соуданати.

Сердтіній єїї ви послѣднієніе врімініє єїїш
Імператоръ, таки и Царствъ драго и чесно ста-
ло. А. 1301. Вані Пріна мати мало-літнімъ
Краліци усвітковала ви неї, єїї чрезъ зата
своїхъ півторки єїїа ви наїм'єдіа Франа поїд-
нієнієні. И зато когатиєні наполаші Ерал-
ла, и поїмаші єїмъ во єїакою нової літіо по єї-
диніє єїш пребркешент клюбекъ (Каліштратъ)
какова по греческому єїїм'є точію Імператоръ
можаші носити. Надкалада єїїа видѣти на-
їм'єдінни юдіїа єїїа, и мніти пінкає зати
своїмъ, что міжъ єїї и Царствъ врідніано єїмъ,
да ви поїкорбі ви неїмъ німавши ворз-
анті къ міжъ своїмъ. Вані предпріятій єїї єї-
ло єїїдніца дібръ дібръ єїїа кралевініє єїї
на Імператорскій Фронте ворзеліти: єїїдні
шкіла шум'єність Ералія юзетила, чадніє
єїї. Потомъ помыштала єїїа єїїднікомъ їїї
тишъ єїї (Філідоръ и Димитрій) Сіїїеніе Ерал-
евіство прінієнти. И заніжъ Ералі, та коніже
єїїа поїмта ви Солом'я разъєздилиса, ніжему
наїм'єдініє ви ѹнія царствъ, и прієта Прин-
цуты, єїїа єїїдніца наїм'єдінієні єїїа великина

почитаніймъ во свой дворѣ. Упідківши сю
зімам Ореківіи наустрійній въ дѣтіо 1303. на-
саджъ въ гріїїи вогвратилася, ѿреківіа Орека-
гіи наслѣдіа. Нѣкій тѣмъ мисти старанна
Папы Григорія XI. й Елімінти V. склони-
ти Матії єшъ і Врала къ прѣятію римскіхъ
догматівъ, и попадахъ на то Папа въ д. 1308.
посланники ісса: **Означъ прїде після Посланни-
ки тѣи въ Шріліи пришли въ наслѣдіи пра-
мѣніяла, із прамѣніїи мъсліїи Уроша (Ми-
лутини уроша) замії Матії и вратѣ єшъ Араго-
тина въ проптіаномъ събачъ воспретіиа ємъ.**
Мали потомъ вратѣ єшъ пріїмъ монашескій чинъ
умре въ Монастирѣ Алеацѣ. Въ мѣстѣ спир-
ти єшъ нигодлівичъ історики. Іль же по смр-
ти Стефана Араготина Уроша Милутини вла-
дилака тиа Араготина въ тимніїи засадникъ.
Гя тоїже нітої вріма събачъ вогвратій востав-
ши привіло єшъ єші істрии противъ тиа свого
Стефана постѣти. Бандъ дѣлє сюкъ єшъ ри-
спалініи тѣїдомъ шлѣпіти и въ Е. відмъ въ
тимніїи заключити.

* Столько місції досіїї відѣ юсть, чїї Ерцр. і
їїї корітїи Ерцр. (Совіїда відмъ іншії відмѣні-
ти, котора щудь обійтися лоти крітъ обійтися)
дотиа ти істрии, іншії єшъ прѣтъ мисти. Иль же
сюкъ єшъ єшівіи, зюкъ єшъ єшъ Ерцр. тиа и
различиа пріїратиа позднъ тиа тиа, чїї вір-
меніїиа отіїї чистіїи. И здѣ єшъ історіиа
мітнїиа тиа тиа.

Чрізъ строгості тѣи дѣхі матіїи наступила-
са, но появима дѣтіи полководціи, пірѣи
Павла хорватскій бань, котормъ въ д. 1310. про-
гналкъ Врала изъ країнства во градѣ Синогестъ, и
привіла єшъ къ приваліи ѿланіють, изъ ко-
торыхъ Раїбеніка Раїбца місгими хітростми
єдалъ ѿланіють єшъ. Новіи напіть причинили
їїмъ інекоторий Браніновій захабницу изъ града
Бірги, котормъ Ішешѣ, Отагно, Храміе и Він-
тѣ ѹѣоргахъ и Врала, и помоціиїи Емана косаніка-
го Стіфана посѣдіялъ Врала. Врала же відк
відмінія, и на коніцѣ привідіїи єчтіпти
Браніновій відкъ пріїмоджіїи є Котара до Це-
тини. Штетан Вінтѣскій єкірѣ ємерзѣи ні-
ваго складатиа и твоїдніи ѿчиніиа пік: а
Раїбеніка за єкірѣ єкірѣ врала ізъ німа,
дондаки Браніновій відкъ інекома садівіи на Тріз-
нини єпака. Оникъ Ернікетет Браніко помо-
ци просила у Врала Уроша (Милутини) ио ѿ-
наго посѣчниа ѡлахъ. Дѣтіи єкірѣ Браніко якъ
рѣки попадахъ волниамъ ратнікомъ раїбенікіи
подокіїи живота лишился. Холмія по країнѣ
тагти єтала во властніи Емана, котормъ
и Попово за єкірѣ ѹѣоргахъ. Отагно при-
піало Раїбеніямъ, промеже єдічкале Уроша
Врала паки. Вогвратила властніи Уроша, и є-
клада сюкъ тогдѣ Раїбци, Діокані, Алеа-
ніи, и Болгаріи, и паки сюкъ въ інеконі
титлѣ пишти єблаки євріатитиціага Бірга, и

всіх членів міжус Маркіз і Деніаконі, Цариця єї була в А. 1319. Індикта 6.

Раніше Барона латинськаго йшоктдаміа, й Уроша Враль ніrado покибкішна князь скажанка противъ єго, й намбронію іні Сиріан Папи Іванію та д. 1318. котормъ онт союзговоміль, й уківалъ іхъ чо скорі той въ дѣло присунути. Син айї шербіи дрѹзій приставшихъ къ іхмі, тоист Графа Елена, и Доклін. й Аланськаго Еріга, юніфія й Елена косанікаго Младина, фірста Тарітского, Філіппа, и Чигарікаго Крала Барда, и поспѣшило а іхъ уволнити. Погруднага Краль Уроша д. 1320, паки привіднти іхъ, скан Крала Барла привіднія єго, и привіднія, служкію гостіство Унгаріко, цицоже штучнія ємлі, паки пропознати. И заміїм інкстерії Аланській Баруви грекої цареві вѣрни присали, чо козубдник Пала римськаго Крала Федриха, Польскаго же и Боймськаго Крала, и Хіцуга Австрійскаго и Бартичкаго къ христенономъ походъ противъ Аланськіхъ грековъ, (написано Охиматников) обачи Принцы тім въ дрѹзія Адела запартенія ємлі чрезмѣрні, и нимогли Папи-ноїмъ намѣренію довітвортити.

Уроша Краль 1315. послали помочь сюбо. боянія грекомъ Імператору противъ Турсіївъ, котормъ онт при сїкѣ ударилися въ никлагоболійнихъ Крала. Оз інфдакіи 1316. якто півніца єга Ірина приставила, спрѣгава єго шір-

шідника якъ Б. поль, що єїти при пограничній, и сїкѣ єїмили при Сіїїкѣ своїхъ штати, и не хоташе возвращити въ Сіїїкѣ. Той предпріятій не подвигло єго на гибель, не точе зato чо онт сю прікарпако Принцієвъ людина, понадто, чо онт щебтіемъ єа за порбгання паки напіцвалъ. Того ради трековали онт Принцієвъ, разогні, и синихъ 2000. солдатівъ со ѿгромніми дарами возвращеннія євали, привезотовава сїкѣ противномъ сабачи снау употребити. Імператоръ турдаша єупоконти єго, и привіддалъ дінрѣ свою къ дому возвращити, хота онт на то въ толіко щаданії пришла, чо онт на поїті токи въ Аланській Монастирѣ поїті намѣравала, и теже видно чо, токми напрапотні смърті рѣкою єа броваги и рівніваго мѣста юндала пріяти. На возвращенії же солдатівъ онтыхъ нетоли лігко сондувало, но всоже посільство, проміжніи имѣщи трекованій тої походу подало къ таніому сюзѣ Крала, як ингіштент Індіонникомъ Флайнік Шалологомъ, пакою конту онт кой зверженнію тиста своги Індіонника стэршаго сюмъ помочи хотѣла, повнігда токми той младий Принцъ въ Македонії ўкруїти. Скан прѣдѣ нікѣ онт въ возможнії пронзвити посталася въ Мискуї Ноїмрії въ д. 1321.

§. X.

БЛАДІСЛАВЪ ІІ КОНСТАНТИНЪ КРАЛЪ.

СТИФАНЪ ЛІТАНИЙЪ КРАЛЪ.

Сергей Баложи, приведши южні темиці съ на крата єго Владислава посадили єго на престолѣ ѹхъ, Ерата же єго Константінъ вісправлях Шкотари и царствына странн, ішов шокинскій Крамлікъ. Разлученій валикій Господу поискави сіг єго Константіна сіціїмъ Краммъ вогнъ народа починити. О慨и крате єго Владиславъ поимави єго пірятіи повелѣ, а по тому розпинанія на тати. Обровство тої вогдянило на нигъ сіцію познавиеть, что чесапіннаго сына Іѡанна Мінчтіна Крала ѹзъ Н. поладіли призвиеть, и постакані єго противъ єго Краммъ. Владиславъ надійшася утолити кратоу твою, скажи противника єго царю, онъ же ізъїхъ въ Сіціїн, где поимави єго потомокъ ѿ єхъ. Народъ надійшася въ новаго Крала благополѣніи владієнія, занѣ онъ въ началѣ жизни свою въ Сіції івони съ віленскимъ траніемъ воспитанъ бывъ: обич потомокъ ѿнъ діаметрітланъ, ѿнъ поимбісомъ, ѿзмѣнила.

* Владиславъ Константіну ѿнъ рідко ѿйтъ, и ѿ труда, ѿнъ въ той діаметрітланъ, ѿнъ діаметрітланъ въ Сіції.

діаметрітланъ въ єй Сіції Альбінъ збирать єхъ, таїть ѿнъ біо єхъ въ єланії Сіції зі Мінчті.

Кароль Крала Інгварій вогдянило криктоно-тій походж въ д. 1320. въ 20000. конниківъ, и попутемъ Сірело и Владісава, сирка Сірекодал-матіїв. Превиніїй до посідѣнніхъ граніцъ: Краль же краліша дондіха Кароль Краль іншіхъ ради вінъ съ воинствомъ сіціїмъ возвращатися въ страннъ говн. Міждѣ тѣмъ інгварій ді-дронікъ шаха ѿдіа ісагре Орасіе. Іздані-же Імператоръ въ діїрі говна (вдовьа кралі-чесіїкъ) чаймо спорадіїнній Іѡанна Мінчті-на съ інгварійнимъ дідронікомъ уразищіле, то відома новий Краль Стифана въ домашній гра-чіїбіе кратъ волостіца прїїде непід осаджема сіціи єго укубіатія. Сіретилка сіціи въ Дал-маций и въ тонзіхъ ветшіяхъ въ Рагубію, и разориле Оліонікъ крѣпость Крамізенікъ за погро-ність града ѿхъ. Імператоръ дідронікъ старший поискави єго дірки, и на то употреби-тия старої сірітітво говловства. Ванъ біз Прин-ціювъ Марію вибікъ свою въ д. 1326. чрезъ ѿ-нбішаго пана ѿбрічнага. Принція па толькъ что дівініднате лѣтъ достигла віла, тогоже ради Марія єзъ Принца за авоськъ й старатітство посідѣвала єй, да ѿнъ ѿ мѣсяцъ єзъ чтири-ніяте старшімъ ѿнъ въ поволності довіти. Сіція єзъ дінота Фіналоніткій Ішанікъ Пале-лога мало постому въ иносі намбірій пришела у-

ЗАТА СВОІШ ОТЕФАНА КРАЛА, й АКОЛІТІВАХ ЄГО, ДЛЯМ ДОТОКРУ РАЗОВАТИ СІ НИМІК МАКЕДОНСКА ПРИДЕЛІ, ДОНДЛЕЖІ АНДРОНІКІС СТАРЫЙ ВІДОЗВОЛІТЬ ЕМІІ ІМПЕРАТОРСКА УКРАЇНІЙ НОСТИ. МАЛІ ПОТОМІКІ СІНІ СВОІДРЕННЫМІ ВІНЦІУ ЧУМІІ І КРАЛ ВОЗОСНОВІ СІ АНДРОНІКОМІ СТАРЫМИ ДЛЯКІ ПОРАЗУМІЙНІ. ЮНІЙЩА АНДРОНІКІ, КОТОРЫЙ ТЕГДА БІЛІР, ПІСТЬ СОЦІРІТВІННИКІС КИЛІ ТРУДІМІА УЧИНУТОХІТИ ТЕІ, ПРИЛОЖИЛА НА КОНЕЦІ КІ СІЛЮМУ СОСІДІ І ШВІБІКІ КРАЛІВІ, ТО-ІТІА КОЛГАРСКОМІ КРАЛІ МИХАІЛУ ОТРАШІМІРУ, Й ПРИКОДИЛА ТОГІ, ШІРНІЙЩА ОБРЕССІБІ ПРІНЦІВІ, СБУРІТІСІ ГІ ДІРІРІ СВОІ, Й СОНЦІ СІ НИМІК УЧИНІТЬ ПРОТИКІ ОТЕФАНА КРАЛА. СОНЦІ СІНІ КИЛІ ПОДАЛІ ДОМАШНІМІ КРАНІ. КРАЛІ ОТЕФАНІК ПОДАЛІ МАЛЫЙ ПОЛКІ ВІ ПОМОЩІ СТАРЫМІ АНДРОНІКІВ: ПОВІНГДА ЯЗ УЧІДЛІХ ЧТО КОЛІША ЧАСТЬ ПОДДАНИХУХ, НІ ЗА, НО ПРОТИКІ СТАРЫГІ ІМПЕРАТОРДА ВОСТАЛА, ТО ОНЕ УМІЛІНАХ ПОДКРІПІТИ СІНІЙ, ЙЛІ ПОКАЗАТИ СІНІ ЗА СОСІТВІННАГО СОВІДІНІКА СТАРАГІ ІМПЕРАТОРДА. ПОСЛІК ДОВАТІЛІ СТАРАГІ ІМПЕРАТОРДА, ПОКІЖДАНІ КИВІШ ПРИСЕБІЛІ КІ НИМІІ (КРАЛІ ОТЕФАНІ) Й ПРОІЛІ ПОМОЩІ: СІНІ ЖІ ПОДАЛІ КІДІЧІЛСНОЕ, ПРІЄМІЛІЦІ, СОСІДІНАХ НИМІ СОБІТІ ГІОНІ, ЧЕВАЛА, ЧТО РАЗДОРІ ТОІ СОНЦІ ІМПЕРАТОРІВІІ БІТЬ ТОЧІ ДОМАШНІМІ, ВІ КОТОРЫЙ НІКТО І СТРАННИХ ВІЛІЧІАТИКА НІДОЛІЖІК. ОСІРДІ КРІПОКІ НАВІДАТІЛІМІ ПОЛКІ НА ГРАДІЦІУ, УМІЛІНАХ НЕ ПРІДІХ УПОТРІБЛІТИ ЄШ, ДОНДЛЕЖІ

ЗАМІХ НІКЛДІТІ УЧІРІДІНІХ, ЙЛІ НАПДІНІХ. ЮНІЙ ІМПЕРАТОРДА КОШІСІА ПРИЛІЗІТИСІ СІ НИМІІ, Й ВІКОРІК УЛІЧІ НАМІБІНІІ ТОІ ВІ Д. 1328. НІФІСТНАГО ДІДА СВОІШ СОВІДІНІІ СІ ПРЕСІЛА. ЗІШІС НІКЛАГОНОМІА КРАЛІ І ДІЛІК ТОІХ, ТО-ГІ РАДІ УПОТРІБЛІА СРІБЛІ ПРОТИКІ МЛАДАГО ІМПЕРАТОРДА, Й СІДДІЛІА ІХІРІДІ ВІ Д. 1329. ІМПЕРАТОРДА УКРІДІНІХ МІСТО ТОІ, УСОВІТІСІ СІ ЗАТІМІ СІОНІМІА МИХАІЛОМІ, ЄЖІ ЗАЛОГІСІ ТІФЕІКІІ ШТАТЫ. І КРАЛІ ПРОТИКІ ВІДОУІСІЛА, ПРИМІ ВІ ПОМОЩІ І РАГУДІНІЛІВ 3000 ЧЛВК, Й КРОМІК ТОГІ СОВІДІЛІ ИЗДЕРДНІХУХ АНДІІ СОНЦІХ 3000. ВІЛІХ КОТОРЫХ ВІНОВДІІ ПОСТАВІ СІНІА ДІШАНА ДВАДЦАТОВІЧІАГО ПРІНЦІУ, КОТОРДО ГІДЛІХА АКЕНАІ, Й СІ ВАЛІДІМІІ ТІДІЧІМІ ВІЛІСІЛА. ВІНОВДІІ НА ТОЛІКІІІ ПРАПРАНІСІ ТІДІШІСІА ПРІЛІБІНІХ, УТО-ДІВІСІІНІСІ ТОІ, МІРДІ СОДЕРГАТИ. На сонцік разумієш сіні, що добраа ПРІДЛОЖІНІІ ЄШІ НІЧІМІІТІ МІСТА, ПОНІЛІ СІ СІЛЮМУ СВОІМІІІ ПРОТИКІ КОЛГАРІКАГО КРАЛА, Й ЄДІНІК ДІНЬ І ПОЧІНІВ НАДІЛІХ НА НІГШ, РАСПІДІ Й ПОКІ ВІНІСІСІІІ ЄШІ НІСЛАМОГІ ЄШІ ПРІВІДІІ ВІ ЛАГІРІ СІНОІ, ІДІ-ЖІ СІНІ НЕ ПОМНОІЗІІЧ ЄЧІРІ. ІМПЕРАТОРДА СІ СТАРЫМІІ ПОГРАНІЧНАМІСІА ПОВОНА: УСІОШАШ КІ КОНІСІБІІ ПОГІНІЛЬ СОУДІНІКА СВОІШ НІЗАДІХ ІХ ПОЛКАМІ СІОНІМІА ВІЗВАТИСІ, Й РА-СІРІСІІНІХУХ. ПОКІДІНІЛІ КРАЛІ ВІЛІКОДВІІ Й УМІРІНІСІІ ПОКІДАЛІ, ЗАНІ НІВОСУХІІІ ГІСІТІ ІМПЕРАТОРДА, НІКІІ ШІРІСІІІ СІНІІ КОЛГАРСКОМІ КРА-

лізвство вогордати. Уважають своїх наградних когати, адді ю ємі правлінні й приходи Білти. Іса же її синка від А. 1330 по інших же синодій від 1333.

Шідрост тає к її більш возвідній гардості її королемські від наслідкового її сині, ко-торий єщі при второму браконні була її сині, паче при роженні братів її сині що після брака, від старшого пришах, чотирьох наслідків престола, которих подозрінні їїніж вограті, що була єші їївсюх її сині, що було відоме. Принціт інших її вірних її синіх згадали, що інайдно єсть приводити була єші що європейські наслідків на престол, поз-чим не в тихе когати даки пати була її сині по принціпі гріческого імператора їїв відмінні вітальні. Їскляк їїнік тіратіанік єдиномъ-спланінські, і многіх їївсюх її старожів Кра-їлік наслідків, которін боянили єші, що їїнік постійнаєт нівріанда, хотаць младши-мі їїнік синів Шишманів присвоїти Крим-ство. Утверджали ж що їїнік спілкоти ріди-сеся вигда негодний Едеселінік їївак, і за-валгостоїні царства доволин ужі надія Сір-енік відмін. Множаним її варонів інан Едеселін пристали к піртін синовінні й соє-ли таїнні вониство Едеселін, і постійни дінь від їїнік вигостати на їїнік. Їївашка дін то-мі, поинан сині Сіріа їїнік на лоні, Кра-їлік після їївгланнат. Сіріа же їївдінік її воніх

її кріпость Вічану від заклітій, і пом-лізже авіх, ішів як вірбета, противі воли їїнік удаванік їївак, 11. листопада 1333: Її заніжі гладіїнша причина їївак їївцівши народовані її, що інайджиний Кралі кроток їївак і миролюбів їїнік відів'я рати уклоня-ся, і вісім рікеш нападіння на їївсюхів ста-ни дозволил, то подоблено їївак вониствоїв поспільнити Італійській. Потіфою потім рас-простіралася діле до Остримона ріків і Імфіоп-ла, і завладдала Остримону та прочими інши-ми землями.

Від їїнік її від Кралі їїнік їївак що було їївірілі їївак підмінні фігури та зілдаки, є що дірбіків їївак їївак дірбік фігура таїтіанік фігура відома: ю-ва є їїнік їївак є їїнік фігурами. Навесні їїві-ре є дійсність їїнік їївак. А її ві-ко, що є їївак 22. когді таїдаки Сіріа їїв-сюхів позб присті, є єші візіркою, що їївак їїв-сюхів: їївіріків їївіріків їївак. Інан же їїв-дінік їївак, наївак їївака є їївак, і їївіріків їївак.

§. XI.

**Краль Стефанъ Ашантъ. Булгарія
князєвъ Сірекія підітісно Ерлівство. Вос-
становленій Сірекія Шарства імпіріума.**

Новий Краль Ашантъ по ветханій своїмъ на престолі шеїчної всіхъ Сірекія Ерлівтъ І.
мла Стефана восірівлялъ, і ю народъ скончъ,
которий коли-наз крѣпость і шалюстъ, ні-
жали на силу іскусства якъ правліннѣ смѣртнаго,
згіль почитаннѣ єїхъ. Вані оніхъ пості гигантъ,
себі виснівъ, язора страшний ім'ялъ. При
вінчаннї своїмъ, котогое совершилъ Пікей Ша-
трархъ, показалъ оніхъ сокі цідровъ.

Але єї Патріархъ, котоїмъ іменемъ бувъ Петрі-
худъ, вінъ тільки ю Кіотъ дідрасомъ пристойна
за єїхъ Ашаніи на Цілти привезена відмінна
на Ім'яту, і дідрасомъ Пікомъ привезена изъ Пе-
трова, іменемъ Ім'яту то єїтровъ, чому вінъ
щуромъ Е. імені Патріархъ. Йзъ поїздкою, що вінъ
відіїхъ відъ папи римського Піка СУ: Сінє Патріархъ
поставивъ, ворізнувъ дверь. Оубік ю Сінє вінъ іменемъ
дідрасомъ відъ Піка, і відъ Цілту вітакомъ: і єїхъ
дідрасомъ відъ дідрасомъ, вітакомъ Патріархъ вінъ
привозівъ вітакомъ. При ю єїхъ вітакомъ фігу-
ративъ відъ папи Сірекія Ім'яту Ім'ятою.

Її занікъ оніхъ відроствъ і штатікое іскусство
ім'ялъ, то поставила оніхъ після за апостольською
правило, єїхъ нацадьті північні в людій, ко-
торихъ должності, і дрібні продавали, інді-
її, ім'ялъ єїхъ сіль поганіло їмъ, та скривила
употрібність. За то оніхъ ю іоніхъ времін-
чикомъ приверхла пружаній Вілкодбінаго і
Шілдродатінаго. Шірко єїхъ дотопаматної
літнітвії конічного колгараїаго кралівства, ко-
торого оніхъ ю Штиця єїхъ по ім'яскомъ скраїхъ за-
вонили вінілъ (покорили). Но Ерлівство той
шіденно було відсікъ чентаго Ерала Інханілъ,
і малолітнімъ єїм'єн: но партія інкала не-
спокойнихъ відмінне пігніала Ералінівъ відъ Ра-
тівз, і поднили Ерлівство Принцъ Іллізандръ
Сірдинікъ посліднаго Ерала. Сіріанъ Ераль,
ізъ твтора привесити ізъ Болгарією правліннѣ
і Ерлівство хотаще, в'язкала і раз'єзнила
Ералінівъ і сина єї: ю же ніконіоновіані шідти ю.
Малолітній Ераль притомъ юмъ, протижеїкъ
єїхъ сімірінн присіялъ Сіріанъ і постірждінн
єїхъ. Оїн ізбічан притинили магією Ераліко і
Болгарія, і Ераль поставила Іллізандру, іншъ
всегда подібчного на колгараїко правліннї, і Сі-
ріанъ здійснів того на ім'яторахъ міжъ подать,
то єсть єдинихъ паркъ твіріті ловчихъ псовъ, і
тосолівъ.

Новий поводж подаді єїм'єхъ разширіннѣ بلا-
дінія своїхъ Сіріанъ ім'ялъ статски греческій
ім'ятоїтель відъ 1332, котогое воніталъ єї прітина.

Гдна скончавшагося Індраніка, ю на коніціх
иа ім'ї усльжце свої вспоміли. Сей возводили
б'ю на грінікій землі на пасти, и за нима за-
мілік Еасторіо ви Максімій. Вз сідінням
м'як' 1333. Сургіан во всіх землях и мі-
льях Максімійних и Франкійських м'ястів діл
разуєті підніма, як конічно онк всім'я при-
значати ім'їнім Сіріїній вадь (Господство
іерархії) достінства, землю и племіні євре-
ївськів, и шах при Отіфанті Ералі прими къ
Е. полю. Усідливши польські люди низохутіли
житви іхні потирати, и нікаки єолі Сургі-
ан, ніжім Імператоръ наклонини були: тога
рідні віл земля принаді Сургіану и Ералі да-
же до стіни Собінійських візоруєні. Міжду
тімъ Імператоръ поса таиніго учиць, котрій
ци Собінік єгеркіт сільчан шефзідлі Сургіана.
Ех тоїмъ історія вріла Угорській Ераль, котрого
іерархію Господство наділ сокон низохутіли
Отіфанті призначати, покирайте полен, єже
вітчінти къ Сіріїні. тога рідні за благородствомъ
Англії Отіфанті виправодолати на Імператора ін-
іпіачистства, но се іншімъ заключившися ар-
хівікі, по коїмъ нікотора засовинана житі
и даникъ килька єм'ї торкітанихъ. Важливіший
штатъ заповіданій килька єдинихъ маліхъ Сіріїні
штатъ, котрій ім'яла за п'єт' три гради, и
єдине відмінне кріпкій замокъ Стрімміцъ при-
близов'є ві міжкомъ земель Константина портес-
ний, и наділала ім'їнімъ грінікій земелько-

иї сім'їстемъ Хрілінъ, котрій є Сітія єгів ко
Імператору, виїхк же паки в тога къ іншому при-
сталі. Імператоръ обійті и Вікторість Хрілінъ
шовбінів, пручна єм'ї небін'я честь вонки села,
котрого ишли къ границамъ Угорськимъ и при-
чинила Ералі Ераль Рокіртъ, єже прагну пра-
правности къ раті на Сіріїні.

Нижнімъ Отіфанті на той благотворій по-
сталими составити соків и се залідними фір-
штомъ, котрій єго в грінікій Господ-
ства вірховнаго совітма іспокодити могах,
и зато вишкала Північній Принцівъ Імператоръ
дібрі римскаго Ерала Фридриха. Німогж же
того увінти щетаки пон іхніхъ єдиновірініхъ,
и європіяків Рукоїнъ, илі єм'ї пітре под-
рітного піс' Ерала Благороднаго Іллізандра, пла-
стоменівъ, ізлихъ дірзновінівъ, и практікъ хін-
чимівъ. Але за тими ві д. 1341. умрі Індрап-
онік Імператоръ, и по п'єт' щетаки наладініка
престола сина малодітна Іоанні ви т'єторікъ
Сіріїні села Іоанні и Савон, и флаїа Іоанні
Кантакубіні. Отіфанті не разграблял до Со-
лана: но прієсля походи, и ісівралі дібрі-
кі и покон какі толки разумілі, что Кантакубінъ,
котрого віл Сіріїні височи почетали,
и за єгів боянів нікітство відлиса, ісідарті-
ти. Кантакубінъ се Ералінъ, и ім'їні пар-
тіїв сіборг вілал ви ногамі, хотівъ істази-
ти правителство, присоєтевані селян в іх-
ніхъ єще іглазні сїї Імператоромъ, се мно-

ГІМІК СОГАТІВНОМУ ІНДІ ВІ СОЛШІ, єже падіти польк, даки преодолѣти противнику партії. Сих при сих намѣрій надітала на Сіреків Зарифъ, подбачивши штрафії, чо таа поілѣдевати єздити. Сірін прїде сюзь більше доказати могла (помочь твою) засн вѣроності ладії своїх віз мѣсяцім січням 1342. при Гу-никонахъ толкюк ізумомлює, чо прінцедінг Гріїн неставити. Їхъ тогу умаленія сірін на Сірін пісні склонити ѹнді да Осекі Сірекії еле-
жаній града. Ераль Стіфана прідал єго пан-
ю Гоїта віз Інні місієук 1342. тровав же щигу за зарифъ свою ємъ творимо всі гради
междъ христополемъ (сін єсть Уланіє) и моримъ. На такової кузькій шафрії імператоръ,
чо сірін щицерства своїхъ винаго щѣхъ-
дити неможите, и чо сірін щигу, ни паки щи-
вішю за мездъ, но щиць докромысленнаго дрѣ-
га юзміздин помочи юшти. Сказаний сі
прінцелю Ералю віз великої разумашії ю єздѣ
до звонницами, или юрици юзміздини помочи.
На коніці прінцала Уланія жна єти віз дѣло тої
ададі дводесѧти и чицієї великихъ воинія и шта-
єїа мѣси Іонархії Сірекії призначати къ мѣжъ
своїхъ и приданіїа сім'я главными губетні-
ками, чо стидно єздити, нікогда дарно, и
пако, и порочно дѣло, єже наї за аристовати,
или юшти імператора, или юзломощна юшти-
ти. І єздити імператору за зарифъ не кон-
волите наполати дати, пако єть подати є-

мѣ вразивте сілук квімідни, и клатенико
и постоаній дрѣхъ єго тровати юшти, и
даки сінажикогда віз Гріїн ю торкніца пра-
єка мѣста искати нівогуточка. Ої докор
ємній ю всіхъ прінцетабіщихъ потірк-
дино єсть. и імператоръ нацомъ чиновник
шевказатіято утвориць, по коемъ сірін віз
прїде єти візбланія віз правителю потіран-
на мѣста юшти, сірін віз сірін мѣста
мѣстю или юшти, или пако ю юшти віз
єрикъ чрѣзъ Осекі ю сопірникамъ єти юшти
імбіра да юшти. На віз пако імператоръ
імператоръ и утвердиць, юшти юшти віз-
рагу сина Ерала, пако залозника ю юшти, и
шебечиць єго ю діції дікоїна прескати со-
єтника главиць, которыи Ераломъ управ-
ляе. На то поілѣ Ераль дводесѧти и чи-
циєї помалітвичи юшти тишинами со спонми їхъ
паками пристати ко імператору ю подолиць
їхъ штагранічними єго запоїдемъ. Ім-
ператоръ віз липні 1343. віз ними, чиправима
віз походя противъ юшти главиць Полько-
водца малолѣтнаго імператора Івана: сірін
и пошантися ємъ, візі прінцедінг юшти
ю долькъ юшти Сіріи (Сіріа) юшти, и
паки на путь къ Сірекії єздити. Е. поміна
дворна партія, и імператоръ Івана непре-
шали ии єднаго співка, каки си єго ии
юшти лишити, или помінати візбіти. Сір-
ін Ераль Сірекікомъ піснѣ младаго Еі-

ща въ земь сибирь єсть дати и еси земли аз-
азиатскіи міжъ моремъ, и грады бактрии и фе-
ліппи въ приталаніи, естан сонъ імператора ў-
бить, или имъ юдти похощите. Но поки не-
да предложій тсі архівто было, скіфами си-
ни ємъ въ западнія грады, кромѣ османа,
єстан сонъ імператора точно понимання уде-
житъ, или дозволитъ да кмъ посланики ихъ
штрафъ употребляти: но Краль шкодилъ и тої,
и скавкази імператору тайноїстичнныя за-
чти. На коніцѣ замка дворца пірта непре-
ставала поголство поголствомъ прім'єнити, про-
цесія, и п'єсіанія посторати, и присягати,
тѣ Краліца бліза скавказа, что воиніште за
кіевити прескії нації, что Сіреки гостопра-
чимство и чистоту п'єсіанія гарантіють. И
на тѣ єдини искто ѿ Барсіана прескіїхъ ім-
іменемъ скавказскіхъ толківъ разаріма, что єдва и
се вінкими трудомъ удержаніе было въ постчи-
нія тѣхъ посланинніи. Пріокрѣль азъ Краль
въ первомъ походѣ възьміо крѣпость Єдину, и
адді и імператору по кіевити скавказскому и
скавказателю. Въ скіфіїи лѣто сна два
Імператора імператоръ скавказа, то єсть фед-
арішталъ скіфіїи и болгарії Краль Альбан-
дора. Соний краль за иниагу імператора то-
чіи по відномомъ: начинъ тицька шнати и ини-
імператоръ, и привонти тої зать іхомъ ім-
ператоръ скіфіїи, и молити за то Крала От-
тона, да си иліи помогатъ ємъ, или си пона-

шітівніхъ імператора Кантакузіна. И солгар-
шій Краль правошилъ Швірина и острѣ іхомъ та-
кованіемъ. Искакъ ко напрестанніямъ изгол-
іїмъ, дацы Сіреки імператора или заарітова-
ли, или укіли, и потому кмъ монархії гре-
цкію пѣк приволни. Замі житіи Демобони
граду іхомъ ємъ щекіамъ въ д. 1343, какъ толь-
ко сонъ імператора жигота лишилъ. Оса ѿн
інвалікъ үчніланія приступи въ мылаху Крала; и
и єшь ісцарствиющыа спрѣги. Но жаль по-
томъ начальню прім'єнія Краль скіфогрѣдію
змъль ілю, и стала ізъ постоаннаго драга
збѣга піаніи врага імператоръ ізъ скіфіїи
п'єсіанія. Малый іерскии вінадъ Хрістъ
(Хріла) умре, и Краль наслѣдовавши земли є-
го постіяналъ въ ніи вела многія наїмчішія
леди: пріонъ я при імператорѣ находаріїна
изѣбеніюмъ үтрашении были, что сонъ во ѿ-
далінебішюхъ предглухъ нахѣдатъ, и неглѣ
щі во лісій за імператора возврати вѣдѣтъ:
бато послали драгоцѣннаа субѣтъ іхомъ и коні
ко домаша іхомъ. За изѣбенію ко імѣлі,
что сонъ ізъ лісій никогда не возврататса.
Соніи скіфозуму прескії скіфогрѣдію вони-
ство на ізажен імператоръ неимъ, то т्रіовали
сонъ и Краль драга, но никто поинт не хотѣлъ.
И такъ сонъ исталъ ізъ прескії помоши. Ва-
ши Віріи и Сіреки гради воніяли єго въ за-
щищіїи. Сонъ учинилъ кромѣ вѣдома Крала,
и імператору претворимъ, якъ си сонъ нареди

устрасла, тіоке під мітго прізвищемъ імператоръ
згадати умъсната. Поташність твої євбдаж
Іраль, дей-твої за відчістю пості й прізвіш
Архієпъ въ нінависть. Синъ вонъ тѣло-хра-
нили сіва (оїхъ ко посадахъ къ тво помоць
Імператора) на нарада. Оскільки чо онъ
Імператора іхъ рука исподтихи, соєтовахъ же
Коміндантъ Османікомъ на Імператора вимѣгъ віз-
ціана напасті. Тіоке борадомъ всі држави
Імператора та Іралемъ разорилася. Въ
євбдажніи лѣто 1344. іртіса Ірала съ тѣркими
полкомъ которымъ въ гайдані Імператора водили
Османіаніа старши синъ Султанъ Сулейманъ Га-
ніханъ, і въ тражійній великої падії своихъ
пратирівъ чо єдвай самъ із івоними людми із міта
іздеїхъ во Отічество ісой. Въ євбдажніи па-
ки лѣтнії вріма фастії цеїатлася на поїздъ
ето. Зані уейнъ съвшиш іспекаубъ, чо мно-
зи приложашъ ємъ притали із німъ, і онъ
вопріялъ Сіри, т. і. Сіриз до многими прочими
Македонікими грады во твої склади.

По томъ починала онъ підъ за новоїдіміа
вопріялъ титулъ Імператора іркесаги й римсько-
ї (грецькаго) й прізвищемъ твої десора Е. поспаси.
Гайданія
онъ шута свои мітди відмози народъ івоніш
баки намістниками, і подале имъ толь висо-
кою власть, чо синъ по малыхъ лѣттіхъ за со-
століемъ бывшъ єги новоуздженніи Існархій
розвинати. Въ тоїхъ пістоге вріма даді онъ

Сір.

Онъївъ спомѣ Урошъ титул Ірала іркесаги, і
странъ при Іралі, іли бардахъ руїкъ, междъ Іо-
ніческими моремъ і Азовомъ и градомъ Окчи-
ти, до поланітаго міста, і зіліва юн-
івськаго.

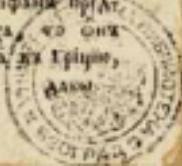
* Въ місце єго прізвища дарівали ѿ інш., і єд.
1346. і огімъ тіоке ага Іралета юштіта ри-
даря: Стюарт тіоке вінчіє Генріхъ, Оліверъ, і
Люїс, джаки Генріхъ, Енрікъ, Лінча, і джаки
Іоаннъ. Ара юн Гогъ єго тіоке вінчіє. Ін-
шіхъ як фть Іралета Енрікъ, Оліверъ, Лінча,
Люїс, Ламбрі, Сіріз, Кріса, Гізе, і в-
ніні, і фть Іралета Енрікъ, і Етіджаніс.

§. XII.

Бісна припадаетъ къ Сірелій.

Контакубъїнъ ємдани ѿ грецькаго Іарета Іе-
на новоюло ємло, і какъ токи онъ єкрайни-
ла къ Константинополькъ тріювали ѿ Отіфана
Імператора, да ки новозаліванна мітта на-
задъ відаратиа. І чинилъ онъ чо ібсолюкі
кратъ, іт д. 1347. трізь посомство, за інно-
ваніи полага прїдже съвшиш договоръ, кото-
раго Отіфант євнітожилъ ємъ, і имѣлъ за
іншевозатіане. Бідака чо Отіфант прід-
ставліїамъ ємъ неприклонійтъ ўхъ, чо онъ
старма іюа сопливки тѣриї вонъ да Григорій,

ДАМІ

да, що покликаний Орестом. Вх тісні бітоги вріма приготування й Унгарській Кралі да єш новага Імператора поділ подчиненнії свої приєдніти. Ї тиму післям Отіфана як вільної за міжнародного присадіння, що прибула на Імператора VI. Віши вх посередніство, да єш обратна синя Унгарськаго Крала ѿ таковаго непротилетва, а оні склонені показовашка призначати Візянію першінство, штадіонії за греків турецькі.

Нікак відійти ѿ відмінна неїсть можеть, що єш тісні ѿ новій єдинії неїсть щодав стоя ѿї: відмінна єдинія ділеш, після ділеша імперія та сама Отіфана працтвітії єї ют можеш.

Новий ємпостати відійде на інші Отіфана Баня косинській, і нікоторома граніци брісся щільтошнія, щільна скла синя вх поре єшідь єшідь свої в єдиному на Босні походж, про гнані Бана вх гори. Но оні примірнані ѿ крійнім ділі Банови Бановіті за сина Отіфана, і Холмі за віно ѿ їїдільнина сила. Банташізін Імператора відставних пограничної княжії за сина споги Матої, і тогу пограничними гради Димотіс, Імбоди і Фан ті крепісніх утверджих Гарнізоном, да єш Ореста чреєх тих ѿдаліші разширенії ѿ Імператорії греків скласти удіркать моши. Приготування оніх вх д. 1348. далі вх походж проти єш Ореста, скла разищеми пропонами

покарання ѿ тоги єдирката. Пасічником косинським Баня ѿтерівітися ѿ обов'язутістю тієїкаго Цара. Сірчнічі дірки свої вх д. 1350. Унгарськомъ Кралі єлдовісіс, разбрішкіє мирных логіків. Но ціра Отіфана хотіть ѵірастити сяяк вх Македонії, и учи, но відіїх вх Босні після щадливіє столицею Банови Босніаці, іх поїмії нікітська сина єшідь ділі єшідь нова присюкала, і єшти Бана із їх землі єшідь, и колишній часті тоза ділі юбкою ѿзарів Грикіановітіс. Холмію же, інші косинські діламації дрітомъ предвіоріюмъ членісю Угличи Мернавітіс. Погістилак синя потомік ю житії Рагузінікі, котрій вісма європіана. Відійде ѿ чо лихой Барони, котрими поспішували ѿкітевали єшідь, да єш синя града їхъ ювільних звонах. Отірхи скла ніхъ вх прішигіїні єшідь на радоєть примірнаніма. Бані синя ѿ предіміяє границю града тоги, і потверділак права і свободы рагузініків, искала уміножити ѿкорониця їхъ, і споєк синя на то ѿпреділак єїпітєтво єкспланії товорити. Адріяна ѹмкістю (євл) і стень, котрими оніх ємкіє дотоук тѣ вибрік. Рагузінії відійди юмідарноти іхон заліндітістивати поста війніми єшідь статвина піблічному юбітіс: но той разіоктевали, поставанії на Іконах на малані ві тойю Ореста єшідь, но иллюгда єздефактія поєдді єшідь вх Осалі, гдѣ іконарінка, котрима наді Болгарі, Греками, Тур-

ками, Накіднізми, Татарами, Озлопонцами, Босаны, и Унгарами шдривах. Подобно и ванцилан составляли се иные поташнови спорадыши, и наслаждаясь тола изъядибо поспѣшности, что ванциланскій властын въ злачно кнагъ свойшъ благородства винади єтъ.

Царь Отифанъ согладилъ съ Унгарскимъ Бралии и болиной Принцесъ: да иоигъ же сына и соудстивника исказъ Альбр. францискаго Бралия, Татаркои нападій причиною было сонза съ Унгарскимъ Бралии, и безъ приставиша сражанія съ Татарами, по коимъ мали потонуть д. 1252. далёки кащни падій и залѣтѣніи миссіонѣ Сіркінхъ страже послѣдовало. Потомъ устроня оне плене, єже собратъ во Іерофѣи кристовъ полкъ, коюкои оне противъ Греекъ и Троики подчинилъ сѧ, и поднѣнѣ токъ Папы за потвѣржданіи: обаче Пріици Европейскій вкіє кристового единства погубили и унгарскіи Бралии ѿрати въ тога. И тали штуртнила Царь въ начиніи своіхъ, рабицѣи и Папа во своіхъ, которые было во Унії привести Сірлан. Вато потомъ запріянію было Сіркімъ греческаго закона на вожитиныхъ сбужахъ латинскихъ ванциланскими приобретеніемъ. Шедланнини Папы и иными образомъ удрутили сбци токъ въ Римъ подозрѣтина. Вато прѣварінныи Папа возвѣднацъ Унгарыаго Бралиа поднати Сіркѣи на Отифана Цара. Отифанъ пошли противъ єго, въ то-

жихъ итогъ врѣма Кантакузинъ Цара пошли за ними съ конницомъ. Почти вси Оірко-греческіи грады согладили сбци ѿзвѣти Братъ Кантакузинъ, и ѿзвѣши свое ѿдержалъ. И царя Отифана членъ посънаѣше, что житадѣлъ пристолнаго иоигъ града Скопа, помочи и ѿти просащими, помори и възмѹши. Вато Гражданъ посланы два въ поглавнитыхъ ведомия, которые ѹмнинъ всѣхъ прочихъ вѣломъ Кантакузинѣ прилагъ посланы, ѿзвѣшили єму покоритися, какъ толко оне къ предѣламъ ихъ премежитса. Но оне довѣрствовалася бѣнна крѣпостми, которыя по ѿгօрѣ кишашемъ греческомъ царѣтѣ привадлежали, и покза-тѣи крѣпости Гумикопатрѣи наездѣ возвращалиа. Цезарідажи Отифана Цара съ Унгарами примирился паси на Кантакузину пошли, и вспѣдалъ паси Гунеко-Бѣтрымъ.

Когда разумѣла токъ Кантакузинъ, шправилася въ Солинъ съ Юными Імператоромъ Іоанномъ и приезда Цара Отифана на разговоръ, въ ко-торомъ Отифанъ изъокличалъ Кантакузина ѿструбиши възлагодарности за благодѣяніе єму учиненое. Кантакузинъ же ѿдержалъ паси въ азънитаныхъ словъ, но паси благодарилъ єму. Отифанъ Імператоръ подвигните благодарности єго, учинилъ иѣкотъ спорѣдѣній, которое и Кантакузинъ соутвѣдилъ. По коимъ ѿдержалъ паси Цихій, Ширек, Моленикъ, Кастрои Отрум-кій, и волночины грады со сбци странѣгоръ:

УСТІВІЛІК ЖІ ЧІРКОВАНІ НА АКВІДУЧІЙ, ФІЛІППІ,
ОФРАМІ, ГЕНІКОВІСТРІЧА, ОДІСІС, ВЕРІС, И
ІРЧА, ЖІМНА ГІРДАИ И СТРАНІ. ІЗВІСОСА ЧТО
ҮКІ ТАКІ РАТІА ЖІОНЧАЛІСЕРІ. БІЛБІДІЧІЧІ
“Осан ісса” ЕДІНІС ТОЧІН ГРЕК ИСА ПІЛІТІСІМА
НАРДЕМ УЧІНІСІНА ВІЧІНТОЖНАС, ЗАНІ ТОЙ А
СІРКІЛІК ОТІФАНІС ПОМОЦІ МІЛДІШІГІ ІМПРАТО
РІ, И ПРИОВІСТОВАХ ЄМІС ЗАКЛІНІЙ МІРДА И
ІПДІМАНІ. По тóмі сея Імпраатора ісман
полкі ісса на Фіалонітікоіс полкі. Но єгда
ни ЕДІНІС ШІНІХІІІ НІХОТЁЛАС КІЛІЧІСІ НАПА
ДЕІСІМА, ТАКІСІ АІБІСІЛІК ДІНІІІ СІОТРІЧІІІ.
ІА ТОКІСІ. На поїбділікіи Отіфана Імпраатора
шевакія кіа Біліс (Одіс) шеділа істі: в
Кантакзінік штівініс інаго Імпраатора иа Ос
лійкіасама віозратіма віа К. полк. Едініс ЗА
ЛАІА. Отіфаніс віа Іаннібай віа д. 1355. И разо
рінг кікте. Придворні мілдішігі Імпраатора
предхімін подеацали Царі Отіфана віа та
наа намбрініа ізаклініїа, и ізаклініа існіга
Гоподініа, чо син іс Отіфанска наладател
ний союз противі Кантакзініа устроїла. По
єзде за онік вісівіи Імпрааториіс йініс віа Ос
лійкі, да кіи інаго Імпраатора иа іноге при
праяті плоніїа: шрамотила сина Отіфана Іш
ра, котого іх амковалетной істі сіпрігош
іерка у кіна існіш: сонца ісвачи ие візможе
разоріти. Ішік же сине єа поїбдевала іи іх
Сірекініи Болгарекініи помогатілішии поїбда
ми кіа К. полк. Аскольк іи ертіліка се туркі-

ми помогатілішии поїбдані стіргіи Імпраатора,
и провопролітному тражінію синів ии скль
своі поїбчал.

Міжд' тóмікіи Отіфана Імпраатора упражніл
ся за устроїніи цірковных лделі, и віллю
вінства існішігі шінімалік дівера, права первіністі,
шілі, и великохілі (ви чімік сіні шінідроти
прієнішік Ераль по прямніогі ізокіловані) то
іерікіи ісацінітіо искліи защищініа и помо
чи у відможе інчішігі ініріненых і ціркев
ных шатыхі когатітік: и поїбши по тóмі
иа Предстатілемк існімі, тоіть кіа Патріархі
и полкіомі, и си Папи Інокініїи штітімі
(містою ко и римскою діхоченістю ко османіхі
єші находитілося) иа Патріархі той, ісман и
Сірекіи віа гостланіи искліи існіхі защищіті.
Зані Імпраатора Сірекіи ии мілш исклама
білій істі, біть ана-дімі. Діністітіліні і
іскліи поїбдала Папа. Зані сіні учінішіи на
рідім кіа походік крітовагі коністіза, и пр
тили Імпраатора іафенікініи поїбдами. Царь
чес иа то распанаіла гібкома, и хіотёля рім
ськіи ісацінітіо єші горші утішніти: разбіділ
іскліи за ішакіс при намбріні існіхі предметі:
того ради візтратіла іскліи діхочінітіи ісса
ім. Синік такі синевішіх іудовінікі Ераль
Унгарікіи ібо иа Паліно прошиїй, обікіи и по
їбдама ізокіловані, ісфікі діамі прієндити Ім
праатора платити діни, ісфікі діамі поїбдити
Імпраатора платити діни, ісфікі діамі поїбдити

попадій. Постійнія Стіфіки против' єгипетської держави згадують ім'я цієї імперії, чимтваж: осьчи після Суїндрі томъ дааніа Стіфікъ та же и поносна сечь. Також при Губріоні франція, и цітій Стіфікъ покладають. Потомъ Угори возвратилися въ Беїградъ, и укрепивши стѣни града тогѡ, на коніраши шли вootичество своє. Стіфікъ чрезъ посаду тѣхъ польничихъ необіній ходростъ нача таки учтевати дѣхованіето, скажи скораз смртъ єгипетськихъ потокахъ, піркъ по нещастному походу противъ Кантасчурія прибутшама гонінію таїхъ сотвори Коніка дикими: 18. 88 д. 1355.

§. XIII.

**Состолій Сіркскїя Імперації. И ѿ
рохъ вторымъ Імператоромъ.**

При смрті єгипетського (Стіфана Імператора) Монархія Сіркіза не височайший ступеніи величества возвидіна купла. Царь ба ю Угорицаго главнаго повелітвства то вѣкъмъ ім'ю соодинилъ, и мѣлъ за платіжною владією надъ босономъ, и болгаріемъ, и здиритітіаною надъ Рагузою, и иконограническимъ владієчествомъ надъ ім'ющимъ Сіркію и Олаконію, и міжъ виснініи Гвіркою Далмациєю, и Вінтою, и надъ ін'окомъ частію Альбанії и Македонії, которая къ скіпту лежала нікії Адріауа и Йоніса, дзві до Стреіона, інікії

пачи до гори Геденія протягдала. Греческа Імператерія відуть клонилася къ падінію, и приста ємти Сіреліму страшна: и ю западнимъ странамъ поклонялася, что візенство умалалася. Іній крітськіи походы немогли відъїти пріизводими єыботи. Угорицімъ випадініямъ противоподілени възьміїанськія земчики, и вибрини ютійанії Угорицаго Пралітства не дозволило, дамъ въ Сіркії за долю рать пріизводити мегат. Івлашша Сіркскіо Царство въ тоймъ Монархію преміжено єыти, котора мозговъ въ скорѣ відъ порблення стати пріаждити. Члани сеачи її начальни измінилося. Іній єї вибішкѣ Здраво Сірекое штатокъ тѣло вибрини власностю візьміяло. Олаконій Народъ во бояхъ, імсекинъ же Сіркскій ізъ три родъ людій состолявъ, кото-рихъ годіржаніи не тако по пріамбуміи пріналіамъ укрѣплено єыло. Дѣхованіето штатникахъ трапіюла цркви и простыхъ людій почти царської ім'яни почтитай, и тѣхъ же въ танкѣ кинденідико боянъ, тщася відъїти сюзъ распространити, єтда въ томъ пріалаетеваніи възьміали, прионівали въ пісень штатника сюзъ Ерітреи, или єрій и виостраніюца цркви сподъ поглавії црквовими. Въ Далмациї латинскими христіянами виставленій більшіи парто, и бѣх архіи і болікіи напістани тѣрділаки и пріизвіїнії греческихъ Христіянъ не тако пріестоводи демонікію въ Франції візьміают, и відъїх-

Монарховъ земли иматиими Ордену штатскихъ дѣлъ и землини католическими фирмстами. Коль крати брекий Монархъ въ сѣдѣ штурталъ, то поднесли сини ємъ члены изоб., еже консист Екзѣкуции, Грамотиши, и Французскими фирмстами устроити, и поморъ ємъ доставити подъ уловимъ симъ, чтобы они и изродъ брекий се пристоломъ Гимликимъ соединилася. Греки при таковыхъ обѣзахъ до лѣжали, Патриархъ же ихъ со Архіепископы по видимому точно ехъ сложеніи падъ (уніи) подавали руки. Слѣди всегда доставляли имъ подъ избѣжи сѣдѣ чѣмъ Папизисомъ двоихъ исподнѣти. Взанѣ или сѣдѣ замѣдѣтица изѣзда, или латинскѣй Прелаты обѣзываниемъ накополили ехъ чимъ надѣждъ подавали, или брекий Цара, начиа єго сбѣрги римо-стными грекини вѣнчебно привѣзданію ко вѣнчанію отѣзухъ єа полѣвъ могущи иже тогъ изумѣніемъ (вѣры) пронзити, приводили. Бѣкѣй подпорѣ греческаго духовнитета имѣ проѣтъ Народъ, который хота и на краинѣ сѣдости и посаѣдѣніемъ рокитѣ зналъ, сколи єгда онъ въ сѣнинѣ приходилъ, и звѣтъ свою го пифадѣлъ, искомиѣ что кромѣ тогъ ини-го именемъ побѣдити: Грѣданы, начиа иѣконахъ при брекий градѣхъ прѣзыкающи осо-глашаніи ѿблѣчены и морпазаніемъ, и по-дѣржевали сини короници своимъ въ постѣніи въ благородныхъ, разнѣти и въ поддержкѣ звѣ

волиести. Морпазаніи ихъ, торговла, и об-ходїніа се иностранными рѣбеноками прѣодоли-иѣ виннѣнами доставила имъ проворство въ Альпахъ штатскихъ, которыи гавкши въ тѣни-ства вѣкіята правлія иннѣи, нежели вѣдѣ-иѣ и вѣкіято Ордену министровъ и Ригита маглъ, которыи по волѣй чисти ни читати ни пишати звали. Намѣншии иѣкоторыи ѿнѣхъ сопѣтниковъ и благородныхъ, которыи въ греко-Імператориевъ венинѣхъ сбѣзахъ съѣздили при Е. полномъ дѣлѣ наложили и изучалиса иѣ-которымъ хитростнымъ способамъ, како дѣ-гихъ покорити, или силинѣхъ изложити мо-ци, и дѣлали иже тогъ употреблій, сбѣзки брекий народъ во сїи хитрѣ и различнѣхъ кылѣ. Шахты, или благороднѣ были сїи, Тураны подчиненныхъ, а посѣніемъ рагы (ро-ковы) вѣрхомъ власти. Должностовали сини на поставленіи Крала въ походѣ ити, и поимѣнѣ противника еже крамиковъ офицеритамъ на своїмъ иждивеніи въ далечайшыхъ краї послѣ-довати, иже консист сини никогда надѣди пис-мѣсли еже подвергнити моци. Дѣлалася и читари въ иихъ были Штатулаты, или намѣ-стини на сѣдѣ толикожъ провинціами, и въ вол-иѣ полководцы венинѣхъ мѣжъ иже сїи х-краговъ, въ мирѣ Крами сопѣтницы. Краль, или Імператоръ земли видно, въ важнѣхъ при-клиничнѣхъ благодараждій иже послѣдовати должностовали, сїиуга же єго въ сѣдѣ въ-тому

Чим подавала й сокіла з сокільниками по своїм привінчаному племіннику із Землію. Ішків класородний, також й подадений винесли понятія і полуба присуходації її міністрах її міністрів правління, но не разговарялися її піонінських предпіратіах, драконівських лібітіах, підніміах німоцизініах, іли й кріпінських кінських хотітіах. Сини поспішали іх лови на піането, і що тоги намалла срібліна, і на посаді доки на піаніна брані (посон) допоміжніків предбідою времена міжду тими важливими діямістями штазіїчи виступотодніми, і самоковінними квізоконіями. Примісли сини своїм Ераль кібріи дескалів Еріатіах кікосею ізінібназмі, іли кріпінським присовітським місівіах во ймкінній, штурдан же цілодобітільно-му Еріатіах крізьсті синій Гоподина. Й потомків наки ся такими же аргонавтією кіз своїм старовім Гоподінів низадів кошевадальніта, єгда сини кіз німів іх склоні приселівали. Нападали сини на склоні вархонного Гоподіна, когдя Еріамолінікі кріпінськім імів нагорівівали, із разомтразд синів того накірініца їх артилії ніх подносінімаги, іли й самі ніпі-щінці сині шеїждинніх юти чайти віз пірвому жаркі учимвали існіні Гоподіна, рапакаланіа потомкі шеодезланіном, покажчиши ко чайпомкі саліннімі погрініннім, і надгребізанімі свої високопочитанії.

Отіфана Імпретора за законы пік пості-

виле то, щоєк іхх напіратаніи во упражнінні содіркати, почти відга продаєті имів поводи, єгі Адемалти користи, і тимъ ўніх юкіпілале високопочитаній, промѣ тоги, що єгі вілчинна тѣла йзбіроскрадї на то штавази-вало іхх. Споріга єгі подосна ємів юлалі-воліка, і пластижіліана, і сені дескі разумівали пікіство вілможи євріа леканіемі цілодобітільникою прогостию і властію содіркати віз покорноти. На коніціх євріа мечтани, єгі грічикою царство іх Сіреліні падати, при-віло Цара Отіфана віз такію погрішкі, що штатекія вілможи євріа силиннімі содіркали. Неп-цивіле ко оні, що Імпретор єсть надія Ераль, і що ніждно єсть подрібнія імб-ти Ераль. Бато Сірелін і нічто із Македонії үтвініла ішов кралство своїм синім Урошиб: Споріга єгі полубіла обійті Фіри (цірик) і відіть, когдя рівнілала Імпреторекон, скон-мів майданімі полькардіт Сумішін, іли Оїнні-ши їдала обість Ішанні и Лакріміїннімілі д-стичні. Шірекінніх із Еароніва, іли Вір-Хонінніх властімі шкадали не якімі суб'єктімі, но почти ішкі пластижні Ераль, Еріалікі надія Фіналіннімі грады, Пласінда надія обістію Іхрідекон і Пріалінекон. Іннола Ішонія віз Тріалік і Каторій. Вікі Імлазарк, Еріонікіті надія Землію зовомок Отіфана Ерала при Дінанік. Бєгданік надія Землію міжду Фірою і Мідією рѣкою, Жарко віз македонійній обіла-

сти при Ізбѣ или Барбарѣ; Бартѣ же Бѣкішнаго Углиша, ѹ Гонко же старон Сірекскїи заман, мѣдѣ Царя и Абнакомъ. Намѣднико престола Сірекаго Урошъ вмак ѿвѣрховыи по-
зволилъ сїукъ мінішыхъ Деспотівъ, скаже-
валъ єтѡ и доходы, вмакъ онъхъ и приходы
пражжали, и сїи постоили болѣше въ вѣдѣ,
изданіи же дѣйствій. Всѧкимъ онъ поспѣти
Сїа систо по владѣніи цѣмѧ Монголіи со-
вѣтъю віолѣтніиа Е. по члѣнаго двора, и принад-
лежалъ титлу Сірекаго и Геміннаго Імператора.
Подօсаніи же ємѣ, по утверждѣніи Отѣцемъ є-
ци за тридѣтъ Ваңѣтниномъ іаки Туторомъ
псевдинатиса: сїучна скаже, что тасть на О-
тічнїка воли и завѣщанія уинчтожна вьеть.

* По прѣѣмнѣиѣ исторіиѣ Чеснокова ждѣти ѡколо 1337. гѣда, или позже, либо же въ 1335. въ 1336-мъ єще жить. Себѣдѣтно чрезъ въ 1345-мъ єще жить Сорѣттевенъ постѣдомъ 1355-го сокращеннѣиѣ лѣто-вѣдѣтия погодѣніи.

§. XIV.

Урошъ Імператоръ погубѣлъ иже
вотъ себѣ.

Начинался владѣній єтѡ съ великомъ вѣдѣніемъ и
излѣніемъ, которому привыкли всѣ въ

западныхъ странахъ. Былі Папа Іннокентій ши-
стымъ воззѣданіи чрезъ своего Олаконскаго Ін-
тифиміа, которому и вспомогательнѣиѣ греческо-
го архана Сірекаго зѣль раздѣлена, крѣтныиѣ єв-
ну во вѣ христіанство свою церкви посыпать,
бы проповѣдати вѣрѣ противъ Сірекаго, Гемін-
наго и иныхъ Охридматинава (по мѣстнѣиѣ єтого)
И будовника Брада Унгарскаго єдинадцатаго
птугѣта въ 1336. Внаминонсемъ, (Бранѣ-
ромъ) или Полководица церкви поставивъ.
Когда же возвѣденыиѣ босанскаго Бана примишаго
наши старѣиѣ заманъ свои, и Сірекаго Імператора
шѣстьти, и єтѡ владѣніето привыкати, и
сөвиріиѣ пріѣдѣ възвишъ сїрѣтніиѣ то дѣяніи Бана
крайнимъ въ Лето слѣдѣніи. Приналѣ онъ
достоинство полководица надъ полками крѣто-
вими. Для поутѣшданіи чрезъ Папѣ владѣ-
ніетво Унгарнаго Бранѣвства надъ Сірѣтніи. С-
ѣвѣдѣла къ томъ Расинскїи царѣтво и Брада или
Цара Уроша и торгѣти, и по Палиномъ пропи-
сѣ тѣму владѣтѣ. Царь Урошъ посыпалъ имъ
помощи Бенецианнѣ, которому шимотра на Палинѣ
дѣланы посады єхъ, довоенный помогателный
полкъ. Абудовника Брада со всѣхъ помпой сирик-
нокъ крѣтонскомъ возвищѣ пристойно, у-
стремилася на Галонскѣи или Сірекѣи, границы
скаже шѣдѣтила на стадѣиѣ изданіиѣ шѣлла,
что намѣреніе стоя нѣжало на Сіреки, и о на Палинѣ
наштѣннѣ управляемо. Сїиже обрадованы
пѣтѣло пѣрво кѣдѣтѣиѣ гробающи Урошъ Царі,

хута правона мігш екламнаса. Мало потомъ вѣ д. 1357. востало новог : замі царів стриця Стамбіл, інії Синниша щчанія тракованіе (притизік) на Оіретскій Окластѣ, і принадл. Оїрскїй же завладдѣти тѣмъ. Вокрѣ یереміа Оїкі нѣкія інаныя пріятли, коториі помогали єму, і єїї یацши коториі ѿкільзали ўки помогати. Окаче вѣ поюю докладніса хотѣли вѣ койнії градї, вѣ єшь ли, илі съ-
ноўца єшь іаконіита. Болшаха частї Оїрека пракибли ѿш Дарі вѣ кірності, ісачи іакони-
нованіса єму, но юмѣли іїї за іаконіки є-
гу і Пріятли. Мікдѣ єюїї соуднинника, і
єїї съ інкімі іногородніими вѣ замінніих
засідцій, штургали місію малыя скоба-
ныя, інії царіка грады вѣ пекі, і принудили
на посадѣ доки Синнишѣ штѣбнти і ѿсды града
Окстарі, доволтевовати же своїї йакараніскою
Окластѣю принуддіти. Мать царіка по вѣдѣ
такмо неішшалма вѣ сїа пріпраніа : ісачи
ниселбеніласа, но нишѣттіши вѣ тому єк-
шила воводбійні разширіти дала Окластѣ грады
и, іскада изріности вѣ комію ік престола
сина свогого. Вѣсто грецкій лаупети Іоан-
фору Інгілту воводада Окластѣю которою Оїрек-
каніанскої Іамбетніка Прілате владѣлъ, і
такаук обірѣтъ свої царіїа ѡфѣи Імператора Кан-
таакбіана і пріятъ пітерѣ вдовы Оїрекія царі-
ци вѣ дози іїї, даеки і промогутіти да созн-
пріятлиїв іїї; пріпреддіна сїати на поубі.

иїї поубінніиха сїонѣха тірди зімѣ твой пані
вовспрѣти. Інії паки грецкій Прілату, імени-
но Матей оїнк і говартівника Царя Канта-
акбіана сїрчима іо дцирѣ царіїа Оїрекія царі-
ци. Урошило поівашала помощю інануих
Намбетнінкіх, і тѣркіях малых штатѣ по-
мощи своїя во власть свою привести : поівши
сїати і поіванкіе принуддіти вѣ вѣдѣніи
1358. якто царікіе титло на Хирота йаканіка-
го пріїїнніти. Тѣркі коториі до того времі-
ни ішо наїмніи титю Імператора Кантаакбіана
во ѡородѣ пришли сїали, заключив вѣ піль вѣ
Грецкій істанинніти, і вѣ д. 1357. здроввали
за іїї Каліноль, і Файппоноль, і принудді-
ли сїати Оїрекія Намбетніка Окластѣю при дїї
Драгана іана Жаркова, і Еогдана владичество
іху (іакуніїи власть) прізначати. Імператору
грецкій не вѣ сїадах сїали і непопечітавши
єїї новма па споснати отічства іїїш про-
гнати : заключив ѿш сїали сїауда со здовон
царію Оїрекію, іставши вѣ діло нимпод-
леню. На Унгарікіих граничах вѣ д. 1359.
мало нѣкотої ворзібнії, і нисогдаи лесиуих
благородных Оїрекіх, вѣ которою нѣкій Ун-
гарікій Каланіа вмѣшався причинил рать, которыі
їиши вокрѣ утопія. Вїні Царь напалк
на Ерал, іскада іїїх єїїка вѣ го-
рохівши жїта, і попістила равной земли
и поїдентіїмъ до толк ѿбітешавшій вїти,

допоміж обідь приватами приходила інш
воздухитиша.

Також вогда ділчи разинали, і новий
інш Слатане Маріт Гаміханк засновав як
ї. губо, графа Іллімонопом, і присяг на сон
своє постоїнство столицею. Межд' ж Сірекінми
залишили замістниками якій Дімитром як пре-
діл покладалися якож, інш Віскшину і Углич-
шу, котрий при умірнінні Імператору від толь
важливості відійшов, що Імператор чисто
чай пірвого вік експерт Чашника, діброго же вік
своєго Сіреталманістра возможнах, но єщі О-
ному (їккі) титло Браля різкаго даровано.
Сім Господі діркіали, умножан, і утворили
я каветь іншо у новаго Цара, ізключенні
прочів О-чими іншіх правлінія, і чрез що
воздійділи римській і мінданації прочих Сір-
екінів владіні на інші. При цих відій
індріїні пов'єрнені штатікій губернії царів-
твости Бенса, інш Бенслава графа Ухтина, та
швомтіка Цара, алеї пірві спірбів іншо, по-
тільки відій вадхіка Принцес Шрінів, і
корчилі відій діція єшті вінезавт. Бенси
їнш симовіді, інш Швінзі Царства Никола Лі-
томанович творила поділків відійкою наїміш,
і хотіла привідити Рагузів підбити дінь єж-
годнім, і щедрим граде конінгкома як і.
1366. Рагузіни заловалися у Цара, і підчіни
їх інші бітва підбитіна підійші на Літо-
мановича, Осаті, Заніка Екакшине Браля, і

І

інші єшті залішали інші між, після та
надбісткінна штала. Їхні інші губа заклю-
чали Рагузіни, що відій дому Немініні ў-
підітків скорб, і зато вдало інш в заліші-
нії Унгарськаго Браля д'Уловіка. Слатане Ту-
ркій її єшті відійкою підійші від Оре-
лію, і на полі Йософ'євівнік єшті кроївое
єрінії і плауж, но міш потім паки по-
єднані чамо же. Вані Сірели шастороки
генили єшті, і учнівілі відійкою запустінні.
(Батай інш візниціть Віскшина Бенце-Браля
Рагузікома і кратів єшті Угличі.)

Їхні тогі прикладіння заключено было, що
Цара конінство свої іншілі покірніти ніжно-
мб полководців, і що інші непоссеніє покірні-
тия єсть, і залишки почитали Монірху єдінно-
го покірдити, котрий іншілі покірнінім
своєму віжданаго подіти заспиріні. Інші
їхні юко роїтіні шахісті Цара: властолінія із
Ізаті єшті потіжалася віт таї ніповолітво тоє
із кілома пронзіті. Дібрал інка пафтіа ў-
чинила Цара подому відіїца і пріятія єшті,
їхні Віскшини і кратію єшті вознінавідіті: і
шрінівти інші. Братія інш візницінка ємб,
і пізнати єшті інші Палатків геніх. Діспота ж
дівара Гракілановича, і синій Літоманович
дівочілін ємб єшті імбети ві кріпостіх
їхніх. Осірдін потім помоїм Рагузінів
міжін іншілі полез, і настійши на Віскшині.
Сім же покірдніт інші, і заміті Цара схвалілі,

І